C/2025/6534

4.12.2025

KOMMISSIONENS VEJLEDNING

Meddelelse fra Kommissionen: vejledning om anvendelse i praksis af definitionerne for områder, virksomheder og anlæg, jf. artikel 13, litra h), i forordningen om portalen for industrielle emissioner (forordning (EU) 2024/1244)

(EØS-relevant tekst)

(C/2025/6534)

Denne meddelelse fra Kommissionen har til formål at hjælpe de nationale myndigheder med at anvende forordning (EU) 2024/1244. Det er kun Den Europæiske Unions Domstol, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt.

Vejledningen er udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur med støtte fra dets europæiske temacenter for menneskers sundhed og miljø. Kommissionen vil gerne anerkende de værdifulde bidrag fra medlemmerne af ekspertgruppen vedrørende forordningen om portalen for industrielle emissioner og observatørerne, som har været aktivt involveret og givet uvurderlige input gennem hele projektet, herunder i workshopper og skriftlige høringer.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Resumé 4

1. Indledning 4

2. Det geografiske hierarki 5

3. Definitioner 7

3.1. Område 7

3.2. Virksomhed 8

3.3. Anlæg 9

3.4. Anlægsdel 10

4. Sådan klassificeres IEPR-rapporteringsenheder 10

4.1. Sådan identificeres et industriområde til IEPR-rapportering 11

4.2. Sådan identificeres en virksomhed til IEPR-rapportering 12

4.3. Sådan identificeres et anlæg til IEPR-rapportering 12

4.3.1. Stationær teknisk enhed 13

4.3.2. Direkte forbundne aktiviteter 15

5. Sektoreksempler 16

5.1. Elsektoren 16

5.2. Affaldssektoren 18

5.3. Raffinaderi- og petrokemisk område 19

5.4. Farmaceutisk område 20

5.5. Udledning af vand fra flere anlæg på samme område 22

5.6. Anlæg til intensiv opdræt af fjerkræ eller svin og slagterier 24

5.7. Sektorer og aktiviteter, der ikke er omfattet af IED 25

5.7.1. Mellemstore fyringsanlæg 25

5.7.2. Minedrift under jorden med tilhørende operationer, herunder udvinding af råolie eller naturgas onshore eller offshore (hvis dette ikke er omfattet af bilag I til IED) 25

5.7.3. Minedrift i åbne brud og stenbrydning (hvis dette ikke er omfattet af bilag I til IED, og hvis det faktiske brydningsareal er på 25 hektar) 25

5.7.4. Rensningsanlæg til kommunalt spildevand (med en kapacitet på mindst 100 000 personækvivalenter) 28
5.7.5. Foderbaseret akvakultur med en årlig produktionskapacitet på over 500 ton 28
5.7.6. Anlæg til skibsbygning og/eller ophugning af skibe, maling af skibe eller fjernelse af maling fra skibe, der har en kapacitet for skibe på 100 meter eller derover 30
5.7.7. Elektrolyse af vand til industriel brintproduktion – anlæg, der ikke er omfattet af bilag I til IED . 30
6. Konklusion 30

Liste over forkortelser

Forkortelse	Navn
CID	Commission implementing decision (Kommissionens gennemførelsesafgørelse)
CCGT	Gasturbine med kombineret cyklus
DAA	Directly associated activity (direkte forbundet aktivitet)
EEA	Det Europæiske Miljøagentur
E-PRTR	Europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer
IED	Direktivet om industrielle emissioner og emissioner fra husdyropdræt
IEPR	Forordningen om portalen for industrielle emissioner
Inspire	Infrastruktur for geografisk information i Europa
LCP	Large combustion plant (stort fyringsanlæg)
MCP	Medium combustion plant (mellemstor fyringsanlæg)
MCPD	Medium Combustion Plant Directive (direktivet om mellemstore fyringsanlæg)
UNECE	De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa
WI	Waste (co-)incineration (affalds(med)forbrænding)
WWTP	Waste water treatment plant (spildevandsrensningsanlæg)

RESUMÉ

I henhold til artikel 13, litra h), i forordning (EU) 2024/1244 (»forordningen om portalen for industrielle emissioner« eller »IEPR«) skal Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur og i samråd med medlemsstaterne udarbejde og regelmæssigt ajourføre vejledning til støtte for gennemførelsen af forordningen. Vejledningen beskriver, hvordan de definitioner, der er fastsat i forordningen for områder, virksomheder og anlæg, anvendes i praksis.

Dette vejledningsdokument udgør en ramme for nøjagtig og konsekvent rapportering af miljødata fra industriområder i EU. Det har til formål at præcisere: i) definitionerne af »område«, »virksomhed« og »anlæg« i Kommissionens forordning (EU) nr. 1089/2010 ([1]) om infrastruktur for geografisk information i Europa (Inspire-forordningen) ved at tilpasse dem til definitionerne i IEPR og ii) definitionen af et anlæg i direktivet om industrielle emissioner (IED) 2010/75/EU, som ændret ved direktiv (EU) 2024/1785 ([2]). Dokumentet indeholder en redegørelse for, hvordan disse definitioner passer ind i den hierarkiske rapporteringsstruktur, der kræves i Inspire-forordningens ramme for deling af geodata.

Hovedafsnittene omfatter vejledning om: i) identifikation af områder, virksomheder og anlæg, ii) beskrivelse af de tekniske og driftsmæssige forbindelser mellem industrienheder og iii) fastlæggelse af, hvornår flere anlæg bør betragtes som én virksomhed. Dokumentet omhandler også »direkte forbundne aktiviteter«, som bør tages i betragtning ved rapportering af et anlægs emissioner.

Denne vejledning indeholder forskellige eksempler til støtte for rapporteringen i henhold til forordningen om portalen for industrielle emissioner. Den er dog ikke udtømmende og dækker ikke alle mulige tilfælde. Det er op til den kompetente rapporterende myndighed i hver medlemsstat at anvende vejledningen under hensyntagen til den nationale kontekst.

1. INDLEDNING

Forordningen om portalen for industrielle emissioner (IEPR) ([3]) blev vedtaget den 24. april 2024 og erstatter forordningen om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer (E-PRTR) ([4]). Den opretter et integreret register over udledning og overførsel af forurenende stoffer på EU-plan og gennemfører derfor De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) protokol om registre over udledning og overførsel af forurenende stoffer ([5]), almindeligvis benævnt PRTR-protokollen eller Kievprotokollen. Den første rapportering i henhold til den reviderede forordning vil finde sted i 2028, hvor medlemsstaterne vil rapportere data til Kommissionen om udledninger og overførsler, ressourceanvendelse og andre kontekstuelle oplysninger fra omfattede industrianlæg vedrørende rapporteringsåret 2027.

IEPR medfører en ændring af rapporteringsniveauet for udledninger i forhold til E-PRTR, idet der skiftes fra virksomhedsniveau (som kan omfatte en eller flere anlæg) til anlægsniveau. Dette vil muliggøre bedre tilpasning til og overensstemmelse med direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (IED), som ændret ved direktiv (EU) 2024/1785 ([6]) (direktivet om industrielle emissioner og emissioner fra husdyropdræt (IED)), der regulerer industrielle emissioner gennem godkendelse af anlæg. Forordningen om portalen for industrielle emissioner kan derfor bedre understøtte IED's mål og gennemførelse og muliggøre evaluering af IED's effektivitet. Samlingen Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive – Chapter 1 af 18. januar 2019 ([7]) er taget i betragtning ved udarbejdelsen af denne vejledning.

Overgangen til rapportering på anlægsniveau forventes at have en begrænset indvirkning på rapporteringen af udledninger fra de fleste industrielle aktiviteter, hvor en enkelt virksomhed omfatter et enkelt anlæg. I andre, mere forskelligartede og komplekse situationer vil der være behov for vejledning og anbefalinger om, hvordan man håndterer ændringen af rapporteringsstrukturen, og om hvordan definitionerne af områder, virksomheder og anlæg i IEPR anvendes i praksis. Udarbejdelsen af en vejledning af Kommissionen, med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og i samråd med medlemsstaterne, er fastsat i IEPR's artikel 13, litra h).

([1]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119.
([2]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([3]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1244&qid=1716560231787.
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A32006R0166.
([5]) https://unece.org/DAM/env/pp/prtr/Protocol%20texts/PRTR_Protocol_e.pdf.
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([7]) https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/cbcfa4fc-cb8e-4cd7-bf7a-cbba10c28fb4?p=1&n=10&sort=modified_DESC.

Denne vejledning har til formål at opfylde dette krav ved at: i) give eksempler på, hvad der er et område, en virksomhed og et anlæg, ii) give sektorspecifikke eksempler på forhold mellem virksomheder og anlæg og iii) give anbefalinger om, hvordan definitionerne bør anvendes og håndteres i forbindelse med rapportering af industrielle emissioner. Et centralt mål med dette dokument er at fastlægge en fælles forståelse af begreberne »virksomhed« og »anlæg« i forbindelse med IEPR-rapportering blandt industrielle driftsledere og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Opfyldelsen af dette mål vil sikre større ensartethed og nøjagtighed i de rapporterede data.

Denne vejledning indeholder forskellige eksempler til støtte for rapportering i henhold til IEPR. Den er dog ikke udtømmende og dækker ikke alle mulige tilfælde. Det er op til den relevante kompetente rapporterende myndighed i hver medlemsstat at anvende den under hensyntagen til de nationale forhold.

Denne vejledning har følgende struktur:

— I afsnit 2 beskrives de hierarkiske rapporteringsniveauer inden for industriproduktionsområder.

— I afsnit 3 defineres hvert af de hierarkiske niveauer.

— Af afsnit 4 fremgår det, hvordan områder, virksomheder og anlæg identificeres med henblik på IEPR-rapportering, og der gives nærmere oplysninger om tekniske enheder og tekniske forbindelser.

— I afsnit 5 præsenteres flere eksempler på forholdet mellem virksomhed og anlæg.

— Afsnit 6 indeholder afsluttende bemærkninger og oplister ressourcer til yderligere rådgivning.

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) (EU) 2018/1135 ([8]) oprettede EU-registret over industriområder, og denne vejledning har til formål at supplere vejledningen om rapportering til EU-registret over industriområder ([9]) samt eventuelle efterfølgende opdateringer. Vejledningen indeholder alle væsentlige oplysninger om, hvordan industrielle driftsledere bør rapportere de relevante datastrømme, der er fastsat i IEPR og direktivet om industrielle emissioner og emissioner fra husdyropdræt (IED). Selv om denne vejledning kan anvendes som et selvstændigt dokument, anbefales det at anvende den sammen med vejledningen om rapportering til EU-registret over industriområder.

Denne vejledning dækker ikke de sammenlægningsregler, der gælder for opdræt af fjerkræ og svin, som fastsat i det reviderede IED's artikel 70b. Som anført i IED's artikel 70b, stk. 2, vil Kommissionen efter høring af EU-medlemsstaterne offentliggøre specifikke retningslinjer om »kriterierne for at anse forskellige anlæg for at være en enkelt enhed« i denne sektor i henhold til IED's artikel 70b, stk. 1.

2. DET GEOGRAFISKE HIERARKI

Den hierarkiske rapportering af industrielle produktionsområder, der kræves i henhold til IEPR og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) (EU) 2018/1135, er baseret på Inspire-forordningen om infrastruktur for geografisk information i Europa ([10]) og indebærer samling og fremlæggelse af oplysninger om industrielle aktiviteter på en struktureret måde. Inspire-forordningen har til formål at skabe en harmoniseret ramme for deling af geodata i hele Europa, herunder data om miljømæssige og industrielle aspekter. Industrielle produktionsområder kategoriseres på grundlag af deres type, aktiviteter og miljøpåvirkning. Den hierarkiske struktur omfatter typisk forskellige niveauer, der gør det muligt at rapportere forskellige typer oplysninger, såsom områdets placering, produktionsprocesser og emissionsdata. Denne tilgang fremmer en konsekvent integration af data fra flere kilder, hvilket giver mulighed for omfattende geografiske analyser, grænseoverskridende sammenligninger og informeret beslutningstagning om miljøpolitikker og industriel regulering.

([8]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1135&from=DA.

([9]) Seneste version pr. 19.12.2024: https://cdr.eionet.europa.eu/help/euregistry/Documents/EU%20Registry_Manual%20for%20Reporters_v1.12.pdf.

([10]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119, bilag IV, afsnit 8.2.

Inspire-forordningens datastruktur definerer hierarkiske lag inden for industrielle produktionsområder baseret på deres geografiske relationer:

— produktionsområder;

— produktionsfaciliteter;

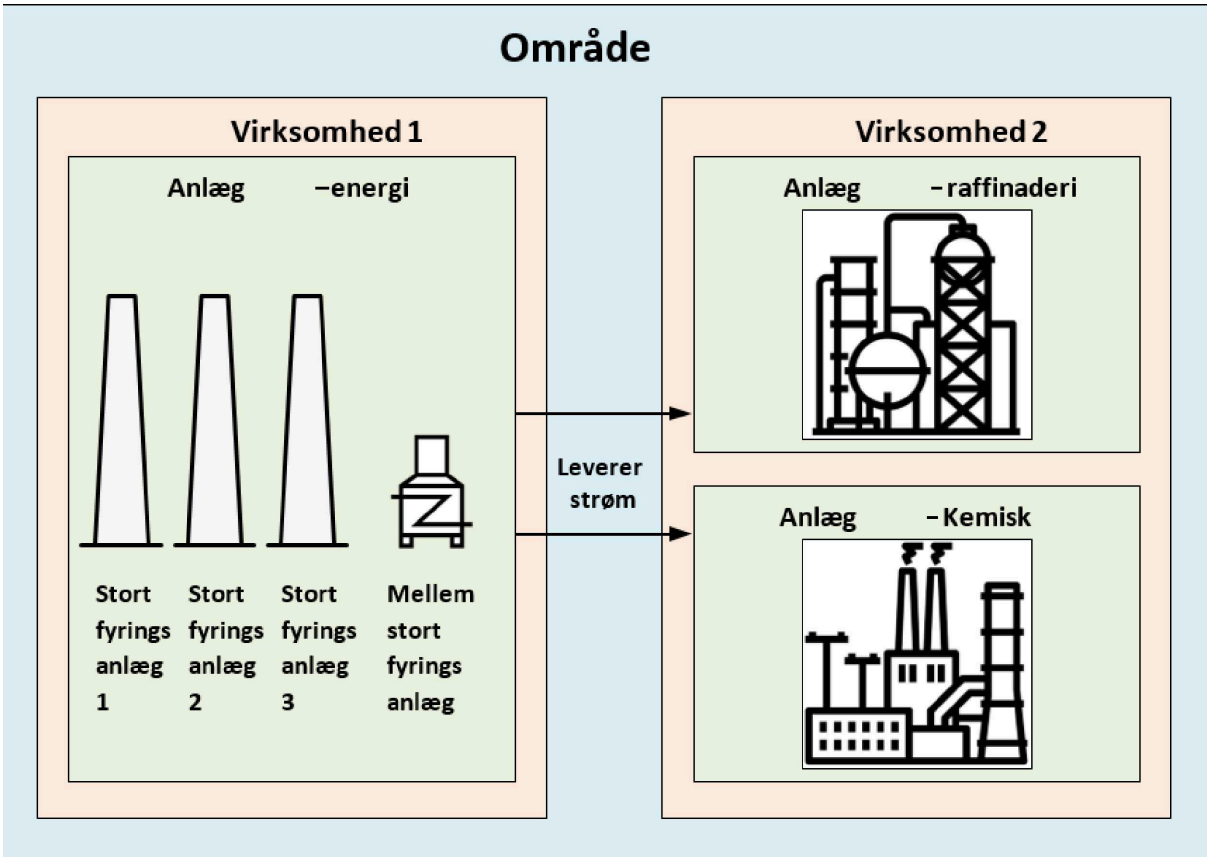
— produktionsanlæg;

— del af et produktionsanlæg.

Figur 2.1 illustrerer hierarkiet samt scenariet, hvor der er en teknisk forbindelse mellem kraftværket i virksomhed 1 og raffinaderiet og kemikalieanlægget i virksomhed 2. På trods af den tekniske forbindelse (dvs. strømforsyningen, som angivet med pilene) drives virksomhederne af forskellige fysiske eller juridiske personer, og som følge heraf er virksomhederne særskilte – adskilt efter driftsleder (som krævet i definitionen af »virksomhed« i IEPR, se afsnit 3.2). Der redegøres i detaljer for de forskellige kombinationer af virksomhed, anlæg og teknisk forbindelse i afsnit 4.

Figur 2.1

Et forenklet skematisk diagram af et industriområde

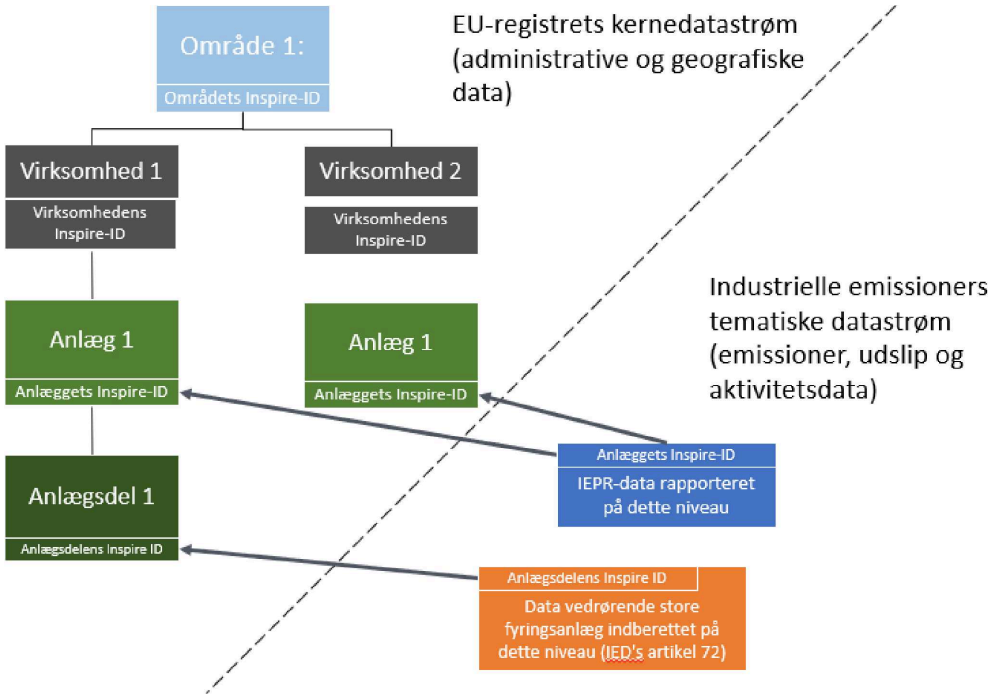

I henhold til PRTR-protokollen kræves der rapportering af industrielle aktiviteter inden for protokollens anvendelsesområde på facilitetsniveau, og en facilitet defineres i overensstemmelse med Inspire-forordningen. IEPR kræver, at driftslederen rapporterer på anlægsniveau, hvilket kan spores på virksomhedsniveau. En fortsat identifikation af anlæggenes modervirksomhed vil nemlig sikre kontinuitet i forhold til historiske tidsserier (rapporteret i henhold til E-PRTR), der indeholder oplysninger om emissioner og overførsler på virksomhedsniveau. IEPR kræver også rapportering af det moderområde, der omfatter virksomheden og anlægget/anlæggene. Selv om IEPR nu fokuserer på rapportering af miljøoplysninger om anlæg, er der derfor fortsat et vigtigt krav om at kunne fremlægge data på virksomheds- og områdeniveau.

Figur 2.2 illustrerer de foreslåede nye datastrømme til rapportering af administrative, geografiske og tematiske oplysninger under IEPR. De fleste anlæg, der blev rapporteret til EU-registret over industriområder i 2022, har et én-til-én-forhold til et IED-anlæg (f.eks. omfatter virksomhed 1 anlæg 1), og der er virksomheder, der har mere end ét anlæg. Det skal bemærkes, at IED-anlægget også kan indeholde en anlægsdel.

Figur 2.2

Industrielle emissionsdatastrømme

3. DEFINITIONER

Dette afsnit indeholder en redegørelse for definitionerne af område, virksomhed, anlæg og anlægsdel som fastsat i IEPR.

3.1. **Område**

I Inspire-forordningens bilag IV, punkt 8.2.4, defineres et produktionsområde som »[h]ele arealet inden for et geografisk afgrænset område, hvor produktionsfaciliteten var eller er beliggende eller skal ligge. Det omfatter al infrastruktur, udstyr og materiale.« IEPR fastslår, at »område er anlæggets og virksomhedens geografiske beliggenhed« (se Figur 2.1).

Vejledningen til rapportering om EU-registret over industriområder ([11]), der er udstedt af Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og støtter de rapporterende lande i indsendelsen af data, præciserer, at et område omfatter et eller flere industrimæssige områder, hvor aktiviteter udføres af forskellige driftsledere af tilknyttede virksomheder og anlæg. Følgende kriterier skal være opfyldt, for at et område kan identificeres:

— **Geografisk nærhed:** Virksomhederne og deres anlæg skal fysisk være på samme sted. Den omstændighed, at et område er delt af en fysisk barriere, såsom en vej, jernbane eller flod, gør det imidlertid ikke automatisk til to særskilte områder.

— **Relaterede aktiviteter:** Hvis mere end én virksomhed eller ét anlæg skal omfattes af samme område, skal de alle enten være forbundet med en teknisk forbindelse eller samarbejde med et fælles formål (f.eks. en virksomhed, der samler biler, og tilhørende virksomheder i forsyningskæden for bilfremstilling på samme område).

([11]) https://cdr.eionet.europa.eu/help/eprtr_lcp/Documents/E-PRTR-LCP%20Manual%20for%20reporters%20v1.6.pdf.

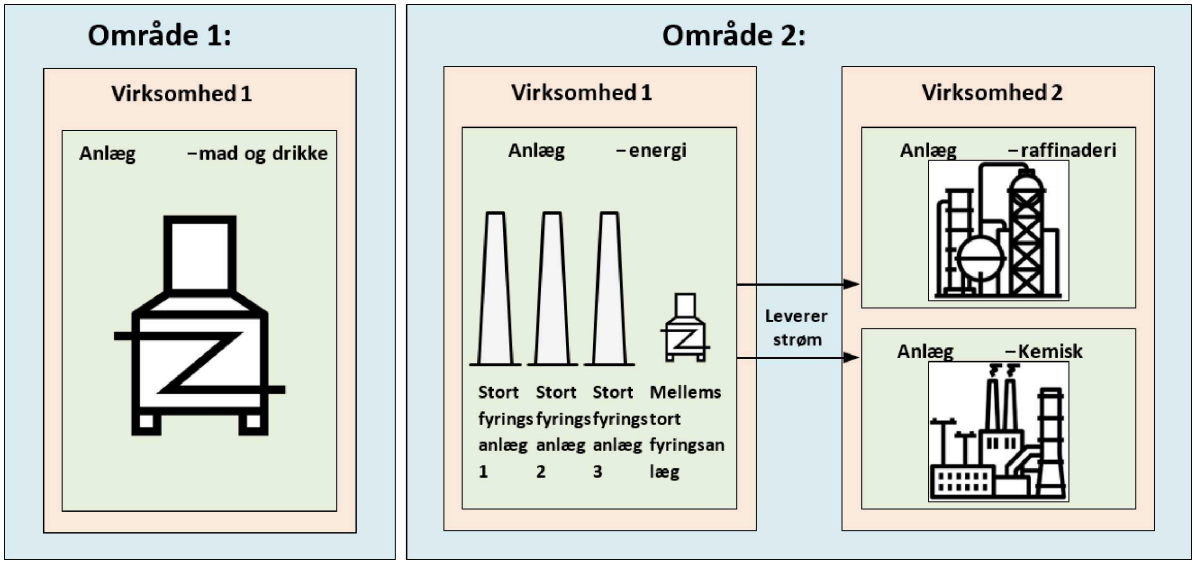
— **Tilsidesættelse af ejerskabsforhold:** Ejerskabsforhold spiller i sig selv ingen rolle for definitionen af et område, dvs. et område kan omfatte flere virksomheder (med forskellige ejere/driftsledere), hvis de er relateret som defineret i ovenstående kriterium.

— **Tilsidesættelse af byplanlægningen:** Flere områder kan være placeret på en enkelt sammenhængende grund, der er udlagt til industriel aktivitet i henhold til byplanlægningen. Om nødvendigt skal områderne adskilles ved hjælp af kriteriet i andet punkt ovenfor.

Figur 3.1 illustrerer situationen, hvor tre tilstødende virksomheder udgør to områder, fordi der ikke er nogen relaterede aktiviteter mellem de to områder. Område 1 har en fødevare- og drikkevareproduktionsvirksomhed, der drives af et uafhængigt bryggeri. Område 2 har to virksomheder, der har forskellige driftsledere, men har relaterede aktiviteter.

Figur 3.1

Et forenklet skematisk diagram af to industriområder

3.2. **Virksomhed**

Punkt 8.2.1 i bilag IV til Inspire-forordningen henviser til et produktionsanlæg som »[e]t eller flere anlæg på samme område drevet af den samme fysiske eller juridiske person, konstrueret, bygget eller installeret med henblik på specifikke produktions- eller industriformål, herunder al infrastruktur, udstyr og materialer«.

En virksomhed som defineret i IEPR's artikel 3, nr. 2), er »et eller flere anlæg eller dele heraf, der er beliggende på samme område, og som drives af samme fysiske eller juridiske person«. Det er stadig vigtigt at bevare og anvende begrebet virksomhed, selv når rapporteringen af tematiske data sker på anlægsniveau. De vigtigste årsager hertil er:

— overholdelse af PRTR-protokollen

— overholdelse af IEPR's artikel 5, stk. 1, litra a), som kræver, at den europæiske portal for industrielle emissioner fra 2028 skal give brugerne mulighed for at søge efter og downloade data efter virksomhed

— overholdelse af Inspire-forordningen

— overensstemmelse med de historiske tidsserier for data, der tidligere er rapporteret under E-PRTR.

Hver virksomhed skal rapporteres særskilt under IEPR, herunder oplysninger om driftslederen, geografiske koordinater, navn og funktion, uanset om området omfatter: i) én virksomhed med ét anlæg, ii) én virksomhed med flere anlæg (f.eks. et kemisk anlæg og en elproduktionsenhed med samme driftsleder) eller iii) flere virksomheder (med forskellige driftsledere) med en eller flere anlæg (f.eks. tre kemiske anlæg med forskellige driftsledere, et uafhængigt drevet spildevandsrensningsanlæg og et kraftværk, der betjener hele området). I alle tilfælde skal hver virksomhed rapporteres særskilt med sine egne specifikke data og den samme identifikator for moderområdet.

I henhold til IEPR defineres en virksomhed på grundlag af de aktiviteter, som en driftsleder er ansvarlig for på et område. Den retlige definition af »driftsleder«, som fastsat i IED's artikel 3, nr. 15), og henvist til i IEPR's artikel 3, nr. 8), er »en fysisk eller juridisk person, der helt eller delvis driver eller leder et anlæg eller et fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret over dets tekniske drift«. Driftslederen er ansvarlig for samtlige af virksomhedens IEPR- og IED-aktiviteter. Grundejeren er uden betydning, hvis vedkommende ikke er involveret i virksomhedens drift.

Driftslederen (som kan lease virksomheden hos en ejer eller være ejeren) er ofte den juridiske enhed, der er anført i den relevante godkendelse (se Box 3.1). For tilfælde med et IED-anlæg, der har flere driftsledere, som er omfattet af én godkendelse (undertiden benævnt en »rammegodkendelse«), skal flere virksomheder og anlæg identificeres under IEPR i overensstemmelse med de forskellige driftslederes ansvar. For at lette analysen af miljøbelastninger fra disse virksomheder bør de rapporteres under samme moderområde. Bemærk, at der ikke kræves nogen egentlig opdeling af en godkendelse. Denne »virtuelle opdeling« er udelukkende til IEPR-rapporteringsformål. Yderligere oplysninger findes i afsnit 4.2.

3.3. **Anlæg**

Inspire-forordningen henviser i bilag IV, punkt 8.2.2, til tekniske enheder såsom maskiner, apparater, anordninger eller udstyr, der er installeret eller tilsluttet til brug, som individuelle anlæg eller produktionslinjer inden for en industrifacilitet, hvor der udføres specifikke processer eller aktiviteter. Disse enheder er typisk en del af et større industriområde og er kendetegnet ved deres funktioner, processer og emissioner. Anlæg kan bestå af en eller flere tekniske enheder (f.eks. reaktorer, ovne eller motorer), der arbejder sammen om at udføre en bestemt funktion.

IEPR- og IED-definitionerne af et anlæg er nu næsten identiske. Den eneste forskel er, at IED's artikel 3, nr. 3), henviser til bilag I, Ia og VII til IED, mens IEPR's artikel 3, nr. 1), henviser til bilag I til IEPR, som igen henviser til bilag I og Ia til IED. Definitionen af et anlæg, som anvendt i denne vejledning, er derfor IEPR-definitionen, som omfatter IED-definitionen, med undtagelse af de aktiviteter, der er opført i del 1 af bilag VII til IED (anlæg og aktiviteter, der anvender organiske opløsningsmidler, da de ikke nødvendigvis er en del af bilag I eller Ia til IED).

Tekstboks 3.1: Definitionen af anlæg anvendt i dette vejledningsdokument.

Den definition af et anlæg, der anvendes i denne vejledning, svarer til IEPR-definitionen, som dækker samme anvendelsesområde som definitionen i IED, men udelukker aktiviteter, der er opført i del 1 i bilag VII til IED. IEPR-definitionen af anlæg har ikke til formål at præcisere, hvordan anlæg bestemmes i henhold til IED, eller hvordan BAT-konklusionerne bør anvendes. IEPR fungerer primært som en rapporteringsmekanisme, mens IED udgør den lovgivningsmæssige ramme for bestemmelse af anlæg med henblik på godkendelse og anvendelse af BAT-konklusioner. IEPR indfører desuden begrebet »virksomhed«, som ikke findes i IED. Dette fører til situationer, hvor flere driftsledere forvalter dele af det samme anlæg (f.eks. i rammegodkendelser, som omtalt i afsnit 3.2), der rapporteres som flere virksomheder, der hver indeholder et eller flere anlæg.

Selv om alle aktiviteter i bilag I og Ia til IED nu er omfattet af IEPR, omfatter IEPR's anvendelsesområde følgende yderligere aktiviteter:

— mellemstore fyringsanlæg ([12]) (hvis de ikke er omfattet af bilag I til IED som teknisk enhed eller direkte forbundet aktivitet (se kapitel 4.3.2)) med en nominel indfyret termisk effekt på mindst 20 MW og under 50 MW

— minedrift under jorden med tilhørende operationer, herunder udvinding af råolie eller naturgas onshore eller offshore (hvis dette ikke er omfattet af bilag I til IED)

— minedrift i åbne brud og stenbrydning (hvis dette ikke er omfattet af bilag I til IED, med et faktisk brydningsareal på 25 ha eller derover

([12]) Fyringsanlæg, der udfører aktiviteter som omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/2193.

— rensningsanlæg til kommunalt spildevand med en kapacitet på mindst 100 000 personækvivalenter

— foderbaseret akvakultur med en årlig produktionskapacitet på over 500 ton

— anlæg til skibsbygning og/eller ophugning af skibe og maling af skibe eller fjernelse af maling fra skibe, der har kapacitet til at rumme skibe, der er 100 meter lange eller derover

— elektrolyse af vand til industriel produktion af brint med en kapacitet på mindre end 50 ton pr. dag ([13]).

Afsnit 5 om sektoreksempler har et underafsnit, der er dedikeret til aktiviteter, der ikke er omfattet af IED, men af IEPR.

3.4. **Anlægsdel**

Inden for rammerne af Inspire kan industrielle aktiviteter rapporteres på flere niveauer, herunder område-, virksomheds- og anlægsniveau. Det mest detaljerede rapporteringsniveau, der er omfattet af IEPR, er anlægsdelen, som muliggør detaljeret sporing af emissioner eller andre data, såsom energiforbrug eller forbrændingskapacitet fra specifikke enheder inden for et anlæg. Ifølge Inspire-dataspecifikationerne kan et anlæg bestå af forskellige dele, der tjener forskellige tekniske formål. Imidlertid behandles de samlet som et enkelt anlæg, hvis de er retligt eller teknisk forbundet og drives som en enkelt teknisk enhed.

Selv om udtrykket »anlægsdel« ikke er udtrykkeligt defineret i IED eller IEPR, henviser det typisk til komponenter eller sektioner af et anlæg, herunder store fyringsanlæg og affalds(med)forbrændingsanlæg. Disse anlægsdele er afgørende for et anlægs samlede drift og er underlagt specifikke lovkrav i henhold til kapitel III og IV i IED samt detaljerede rapporteringskrav i henhold til IED's artikel 72 og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1135 om den type informationer, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne, samt i hvilken form og med hvilke tidsintervaller det skal ske i forbindelse med indberetning om gennemførelsen af IED.

I EU-registret over industriområder defineres »anlægsdel« heller ikke, men det forstås som en funktionel underenhed i et anlæg. Disse underenheder udfører særskilte opgaver eller processer, der bidrager til de samlede emissioner eller miljøpåvirkningen fra det anlæg, de er en del af. Store fyringsanlæg og affaldsforbrændingsanlæg er f.eks. omfattet af kapitel III og IV i IED, men kun emissioner fra store fyringsanlæg er i henhold til IED's artikel 72, stk. 3, integreret i IEPR-rapporteringsmekanismen i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1135. Affaldsforbrændingsanlæg har ikke tilsvarende emissionsrapporteringskrav i henhold til IED eller IEPR, men de har andre krav såsom rapportering af den nominelle og tilladte forbrændingskapacitet. Både store fyringsanlæg og affaldsforbrændingsanlæg rapporteres som »anlægsdele« i EU-registret over industriområder.

Desuden klassificeres mellemstore fyringsanlæg med en nominel indfyret termisk effekt mellem 20 og 50 MW også som anlægsdele med henblik på IEPR-rapportering, forudsat at de ikke allerede er omfattet af bilag I til IED.

4. SÅDAN KLASSIFICERES IEPR-RAPPORTERINGSENHEDER

Dette afsnit hjælper de rapporterende lande med at identificere de forskellige geografiske karakteristika for industriområder, virksomheder og anlæg. Hvert niveau i Inspire-hierarkiet præsenteres og analyseres (se Tabel 4.1). Komplekse eller nuancerede situationer vil kræve en vurdering fra sag til sag og kan kræve høring af udstedere af godkendelser hos den kompetente myndighed, af EEA eller af Kommissionen. EEA Industry Helpdesk kan kontaktes på industry.helpdesk@eea.europa.eu.

([13]) Selv om IEPR-aktiviteten kun henviser til »industriel produktion«, er det underforstået, at hvis aktiviteten har en produktionskapacitet på mere end 50 ton pr. dag, vil dette være omfattet af aktivitet 6.6 i IED. Det er derfor underforstået, at aktivitet 9 i bilag I til IEPR henviser til anlæg med en kapacitet på under denne tærskel.

Tabel 4.1

Geografiske karakteristika for industrienheder

Hierarkisk niveau	Beskrivelse
Område	Det samlede landområde, der omfatter én virksomhed eller flere virksomheder med en funktionel tilknytning af enten driftsmæssig, økonomisk eller teknisk karakter.
Virksomhed	En samling af anlæg eller tekniske enheder, der drives under en driftsleders fælles ledelse.
Anlæg	En specifik stationær teknisk enhed eller en gruppe af teknisk forbundne enheder inden for en virksomhed, hvor der udføres industrielle aktiviteter.
Anlægsdel	Delkomponenter i et anlæg, såsom et stort fyringsanlæg, et inline-affalds(med)forbrændingsanlæg, et mellemstort fyringsanlæg (som ikke er omfattet som en del af et IED-anlæg), der bidrager til den overordnede drift af et anlæg.

4.1. **Sådan identificeres et industriområde til IEPR-rapportering**

Følgende punkter bør overvejes for at lette rapporteringen af et industriområde, der indeholder en eller flere virksomheder og anlæg.

— **Fokus på beliggenhed**: Område henviser til den fysiske beliggenhed, ikke nødvendigvis en enkelt virksomhed eller et enkelt anlæg.

— **Betydningen af forbindelse**: Aktiviteter på særskilte områder kan betragtes som en del af samme område, hvis de har en direkte forbindelse af enten driftsmæssig, økonomisk eller teknisk karakter. Disse begreber kan beskrives som følger.

  — **Driftsmæssig forbindelse:** Når forskellige virksomheder arbejder sammen om at opnå et fælles industrielt mål, bør de betragtes som en del af ét samlet område. Hvis en virksomhed f.eks. forarbejder råmaterialer, og en anden samler det endelige produkt, betyder deres indbyrdes afhængighed, at de fungerer sammen. Det sikrer en mere præcis gengivelse af, hvordan den industrielle proces fungerer som helhed, at rapportere dem som ét område.

  — **Økonomisk forbindelse:** Særskilte virksomheder kan betragtes som en del af samme område, hvis de indgår i eller bidrager til én økonomisk aktivitet, f.eks. hvis de deler finansielle ressourcer, ledelse eller økonomiske mål. Denne forbindelse fremhæver driftens integrerede karakter, hvilket gør det lettere at forstå det økonomiske fodaftryk og resultaterne af hele den industrielle aktivitet, hvis disse virksomheder rapporteres som ét område.

  — **Tekniske forbindelse:** Hvis virksomheder deler teknologisk infrastruktur, forsyningsydelser eller tekniske processer, kan de betragtes som en del af samme område. Deres indbyrdes forbundne aktiviteter bidrager til en fuldstændig industriel proces, og anerkendelse af disse forbindelser i rapporteringen giver et klarere billede af det industrielle netværk og ressourcestrømmene.

  Betydningen af forbindelsen handler om at give et mere integreret billede af industrielle aktiviteter og sikre, at data om disse aktiviteter nøjagtigt afspejler den indbyrdes forbundne karakter af aktiviteterne på tværs af forskellige områder. Dette bidrager til en bedre forståelse af omfanget, effektiviteten og rækkevidden af industriproduktionen.

— **Ejerskab**: Ejerskabet over jorden er irrelevant for fastlæggelsen af området.

— **Driftsledere**: Flere virksomheder (med forskellige driftsledere) kan anses for at være beliggende på samme område, hvis der er en direkte funktionel sammenhæng mellem deres aktiviteter (driftsmæssig, økonomisk eller teknisk).

— **Områdegrænser**: Hegn er ikke en pålidelig indikator for at fastlægge et områdes grænser.

— **Korte fysiske adskillelser**: En vej eller en færdselsret, der passerer gennem stedet, fastlægger ikke en områdegrænse, hvis områderne ligger rimeligt tæt på hinanden.

Eksempel på betydningen af forbindelse og sted: Lagertanke, der er forbundet med rørledninger til et kemisk anlæg, er en del af samme område.

Lagertanke i en fjern havn vil dog kræve ekspertvurdering for at afgøre, om de tilhører samme område som hovedvirksomheden. Niveauet af teknisk forbindelse (f.eks. rørledninger og transportmetoder) og den samlede indvirkning på miljøet bør tages i betragtning.

4.2. Sådan identificeres en virksomhed til IEPR-rapportering

For at fastlægge en virksomheds grænser bør følgende skridt overvejes.

— **Ejerskabsforhold/driftsleder:** En driftsleder er ansvarlig for de aktiviteter, der fastlægger en virksomheds grænser. Det kan være en juridisk eller fysisk person, der lejer virksomheden eller jorden af en ejer, eller det kan være den faktiske ejer. Driftslederen er angivet i den relevante godkendelse. I tilfælde af et IED-anlæg med flere driftsledere under én »rammegodkendelse« opdeler definitionen af en driftsleder virtuelt det godkendte anlæg i flere virksomheder (med et eller flere anlæg), som hver især er knyttet til specifikke aktiviteter, der varetages af forskellige driftsledere. Selv om disse teknisk set er »dele af anlægget« med særskilte driftsledere, giver denne tilgang mulighed for rapportering inden for IEPR-strukturen for virksomheder og anlæg. Der kræves ingen egentlig opdeling af en godkendelse. Denne virtuelle opdeling er kun nødvendig for, at rapporteringen kan bringes i overensstemmelse med IEPR-definitionen af en virksomhed.

— **Flere anlæg:** En enkelt virksomhed kan have flere anlæg, hvis de drives af samme selskab eller person, er funktionelt forbundne og ligger rimelig tæt på hinanden.

— **Funktionel forbindelse:** Dette henviser til en eller flere aktiviteter i en virksomhed, som driftslederen anvender. Disse aktiviteter behøver ikke at være teknisk forbundne og kan både omfatte aktiviteter, der er omfattet eller ikke omfattet af IED, f.eks. et industrielt rensningsanlæg til behandling af perkolat eller spildevandsslam (IED-aktivitet 5.3, litra a) eller b)) og et rensningsanlæg til kommunalt spildevand til behandling af husspildevand (IEPR-aktivitet 6), der drives af samme selskab, med forskellige grader af afhængighed. Et eksempel er et rensningsanlæg til kommunalt spildevand, der også har en affaldshåndteringsaktivitet, der drives af samme selskab side om side på samme sted. De to anlæg har ingen teknisk forbindelse, men de har en funktionel forbindelse, fordi selskabet er ansvarligt for driften af begge aktiviteter.

4.3. Sådan identificeres et anlæg til IEPR-rapportering

Den 18. januar 2019 udarbejdede GD Miljø samlingen Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive – Chapter 1 ([14]). Disse spørgsmål og svar omfatter definitioner af et anlæg, en driftsleder, en teknisk forbindelse osv., og de er blevet taget i betragtning i hele dette afsnit for at sikre overensstemmelse med definitionerne i og fortolkningerne af IED og IEPR.

For at fastlægge et anlægs grænser bør nedenstående punkter overvejes og vurderes:

— **Flere anlæg:** Et enkelt IEPR-anlæg kan omfatte et eller flere anlæg, hvis de drives af samme selskab eller person (se afsnit 4.2).

— **Godkendelsens omfang:**

  — En godkendelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme anlægsområde og drevet af samme driftsleder (IED's artikel 4, stk. 2).

  — En godkendelse kan omfatte mere end én driftsleder med særskilt ansvar for specifikke aktiviteter, der er anført i samme godkendelse (IED's artikel 4, stk. 3). I forbindelse med IEPR-rapportering skal disse aktiviteter rapporteres som særskilte virksomheder (med tilhørende anlæg), fordi de har forskellige driftsledere. Opdeling af disse aktiviteter er kun et krav med henblik på IEPR-rapportering. Der kræves ingen egentlig opdeling af godkendelsen.

([14]) https://environment.ec.europa.eu/topics/industrial-emissions-and-safety/industrial-and-livestock-rearing-emissions-directive-ied-20_da, under punktet »Guidance and implementing rules« i afsnittet »Implementation«.

— **Identificer aktiviteten** (eller aktiviteterne), som er opført i bilag I til IEPR.

— **Identificer de stationære tekniske enheder**, hvor aktiviteterne finder sted, og afklar om disse er teknisk forbundne. Hvis de er teknisk forbundne, skal det vurderes, om forbindelserne er stærke eller svage. En stærk teknisk forbindelse betyder, at de tekniske enheder skal betragtes som ét anlæg. Hvis forbindelsen derimod er svag, indikerer det, at der er mere end ét anlæg.

— **I forbindelse med IEPR-aktiviteter, der falder uden for IED's anvendelsesområde,** skal der foretages den samme evaluering af tekniske forbindelser, der kan påvirke emissioner og forurening. Denne evaluering bør identificere, om nogen af disse aktiviteter (f.eks. direkte forbundne aktiviteter) skal indgå i det relevante anlæg.

Tekstboks 4.1: Betydningen af driftslederen i henhold til IEPR

En »rammegodkendelse«, der omfatter flere driftsledere, anvendes ofte til komplekse industriområder af IED-reguleringsmæssige årsager. Denne type godkendelse er normalt i overensstemmelse med områdebegrebet som defineret i IEPR og beskrevet i dette vejledningsdokument. Rammegodkendelsen fastlægger imidlertid ikke den rapporterende enhed i henhold til IEPR og Kommissionens IED-gennemførelsesafgørelse, da den tillader, at et enkelt godkendt anlæg kan have mere end én driftsleder. Derfor kræver IEPR-definitionen af en virksomhed, som er baseret på driftslederen, at et godkendt anlæg med flere operatører opdeles virtuelt i særskilte virksomheder i henhold til hver driftsleders ansvar. Denne virtuelle opdeling er kun til IEPR-rapporteringsformål og kræver ikke en reel opdeling af godkendelsen.

4.3.1. *Stationær teknisk enhed*

Udtrykket »stationær teknisk enhed« er ikke udtrykkeligt defineret i Inspire-forordningen, IEPR eller IED. Dog bør følgende definition overvejes til IEPR-rapportering på baggrund af begrebet »teknisk enhed« og kravet om, at anlæg skal være stationære.

— En stationær teknisk enhed henviser i IEPR-sammenhæng til en eller flere integrerede tekniske underenheder, der er specifikt konstrueret og udstyret til at udføre aktiviteter i tilknytning til et anlæg (eller en direkte forbundet aktivitet), og som er permanent placeret på et fast geografisk sted.

Tekstboks 4.2: Betydningen af tekniske enheder

— Begrebet tekniske enheder hjælper med at tydeliggøre omfanget af et anlæg.

— Selv om IEPR regulerer rapporteringen af emissioner fra aktiviteter, der udføres i et anlæg med tekniske enheder, kan der stadig anvendes mobilt udstyr i disse anlæg. Desuden kan IEPR (ligesom IED) betragte visse mobile enheder som stationære, hvis de opererer på et fast sted i en betydelig periode.

Følgende retningslinjer har til formål at hjælpe de kompetente myndigheder og IEPR-rapporteringspligtige med at afgøre, om en teknisk enhed er stationær.

Hvad udgør en stationær teknisk enhed i henhold til IEPR og IED?

En teknisk enhed betragtes som »stationær«, hvis den ikke er beregnet til at blive flyttet fra et sted til et andet. Dette forhindrer ikke brugen af mobilt udstyr (tekniske enheder), såsom knusere, gaffeltrucks og andre maskiner inden for anlægget, men disse bør udelukkes fra de rapporteringskrav, der gælder for stationære tekniske enheder. Det tilkommer i sidste ende den kompetente myndighed at fastlægge den stationære status for tekniske enheder. I dette dokument henviser »teknisk enhed« kun til stationære tekniske enheder.

Hvad med flytbare enheder, der anvendes på ét sted i længere perioder?

»Mobile« enheder, der er beregnet til flytning, såsom asfaltproduktionsanlæg eller forbrændingsanlæg til forurenet jord, kan betragtes som stationære, hvis de opererer på et bestemt område i en betydelig periode. De kompetente myndigheder vil vurdere hvert enkelt tilfælde ud fra faktorer såsom:

— de potentielle miljøvirkninger af aktiviteterne

— den forventede og faktiske varighed af driften på stedet

— de vanskeligheder og ressourcer, der er nødvendige for at flytte og opstille enheden: f.eks. er det lettere at flytte en enhed, der ankommer på egne hjul, end en enhed, der kræver omfattende byggeri på hvert område.

Nogle nøgleaspekter ved en teknisk enhed omfatter:

— Integreret enhed: En teknisk enhed er ikke et enkelt stykke udstyr, men snarere flere elementer, der fungerer sammen som et anlæg. Dette kan omfatte en eller flere af følgende elementer:

  — udstyr (reaktorer, filtre m.v.);

  — strukturer (bygninger, tanke osv.);

  — infrastruktur (rørledninger, transportører osv.);

  — værktøj og maskiner;

  — faciliteter til oplagring, håndtering og forbehandling af materialer;

  — overvågnings- og registreringssystemer.

— Specielt konstrueret og udstyret: Elementerne i et anlægs tekniske enhed eller enheder er valgt til at udføre specifikke aktiviteter, der er anført i IEPR eller en direkte forbundet aktivitet. Dette udelukker aktiviteter som forbrænding under åben himmel uden noget dedikeret udstyr.

— Integrerede operationelle aktiviteter: Disse elementer fungerer sammen på en koordineret måde for at opnå et bestemt resultat i IEPR-anlægget eller den direkte forbundne aktivitet.

Eksempler på tekniske enheder

— En kemisk produktionslinje på en fabrik, der består af indbyrdes forbundne reaktorer, destillationskolonner og rørledninger til forarbejdning af råmaterialer.

— Et dedikeret spildevandsrensningsanlæg, der er permanent placeret på området til håndtering af spildevand fra et anlæg.

— En lagerfacilitet med tanke og rørledninger til råmaterialer eller færdigvarer, der er permanent placeret i og integreret i hovedanlægget.

Hvad der ikke skal forstås ved teknisk enhed

— Begrebet henviser ikke til et enkelt stykke udstyr.

— Det indebærer ikke nødvendigvis en høj grad af teknologisk kompleksitet.

— Det kræver ikke, at alle elementer skal være fysisk forbundet eller befinde sig i samme bygning.

— En teknisk forbindelse mellem tekniske enheder.

En eller flere tekniske enheder, der udfører en eller flere aktiviteter, kan anses for at være teknisk forbundne, hvis der er en fysisk forbindelse eller driftsmæssig afhængighed mellem dem. Styrken og afhængigheden af forbindelsen er med til at afgøre, om enhederne skal betragtes som ét anlæg eller som særskilte anlæg i forbindelse med IEPR-rapportering.

De vigtigste aspekter af en teknisk forbindelse kan opdeles således:

— **Fysisk forbindelse:** Dette henviser til en direkte fysisk forbindelse mellem de tekniske enheder. F.eks.:

  — **Rørledninger:** Transport af råmaterialer, produkter eller affaldsstrømme mellem aktiviteter.

  — **Transportbånd:** Flytning af materialer (faststoffer) mellem anlæggene.

— **Elledninger:** Levering af elektricitet fra ét anlæg direkte til et andet anlæg eller til flere anlæg.

— **Driftsmæssig afhængighed:** Dvs., hvor afgørende er den tekniske enhed for den centrale drift af det andet anlæg. F.eks.:

— **Rensningsanlæg på stedet:** Behandling af spildevand, der genereres af anlægget, før udledning.

— **Dedikerede lagertanke:** Opbevaring af råvarer eller færdigvarer, der er beregnet specifikt til anlægget.

Styrken af den tekniske forbindelse er en afgørende faktor for, om to eller flere tekniske enheder anses for at være en del af samme anlæg. En stærk teknisk forbindelse indikerer, at en teknisk enhed direkte understøtter kerneaktiviteterne og påvirker miljøpåvirkningen fra en anden teknisk enhed. Eksempler på tekniske forbindelser:

— **Stærk teknisk forbindelse:** lagertanke, der via rørledninger er forbundet direkte med et kemisk anlæg med henblik på tilførsel af råmaterialer. Denne klare fysiske forbindelse indikerer en stærk teknisk forbindelse, selv om det fortsat er afgørende, at der foretages en grundig vurdering for at sikre, at den tekniske enhed er nødvendig for, at aktiviteten kan fungere. Hvis de to enheder havde forskellige driftsledere, ville de imidlertid udgøre forskellige anlæg hos forskellige virksomheder.

— **Svagere teknisk forbindelse:** et særskilt lager, der opbevarer færdigvarer fra et kemisk anlæg, selv om det ligger på samme område. Uden en direkte fysisk forbindelse eller driftsmæssig afhængighed kan den tekniske forbindelse være svagere.

I grænsetilfælde er det afgørende at tage de specifikke detaljer og den driftsmæssige opbygning i betragtning for at afgøre, om der foreligger en teknisk forbindelse. Denne vurdering foretages af den relevante kompetente myndighed, og derfor er det den kompetente myndighed, der træffer afgørelse om, hvorvidt mere end én teknisk enhed kan betragtes som et anlæg med henblik på IEPR-rapportering.

Vurderingen bør baseres på relativt stabile konfigurationer af anlæg og udelukke midlertidige eller usædvanlige arrangementer. F.eks. bør en konfiguration, der kun forekommer under en renovering, eller en beslutning baseret på ekstraordinære omstændigheder – såsom at et anlæg kun lejlighedsvis leverer råmaterialer til et andet, når andre kilder ikke er tilgængelige – ikke anvendes til at definere anlægget. Selv om anlæg kan ændre sig over tid på grund af faktorer som fusioner eller opkøb, er målet at opretholde strukturen mellem område, virksomhed og anlæg så stabil og konsekvent som muligt, så den afspejler områdets typiske drift.

4.3.2. *Direkte forbundne aktiviteter*

I forbindelse med IEPR og IED henviser »direkte forbundne aktiviteter« til aktiviteter, der ikke er opført i bilagene til IEPR og IED (hvilket betyder, at de ikke kræver en særskilt IED-godkendelse). Dog gælder følgende med hensyn til direkte forbundne aktiviteter:

— De er funktionelt og teknisk forbundet med et anlæg på samme anlægsområde. Det betyder, at de understøtter eller supplerer anlæggets kerneaktiviteter

— De vil sandsynligvis påvirke anlæggets samlede miljøpåvirkning.

Nøgleaspekter ved direkte forbundne aktiviteter omfatter:

— Understøttende eller supplerende rolle: Direkte forbudne aktiviteter leverer typisk tjenester eller håndterer materialer, der er nødvendige for driften af IED-anlægget.

— Miljøvirkning: Direkte forbundne aktiviteter, men ikke IED-aktiviteterne selv, kan påvirke hovedanlæggets emissioner eller indvirkning på miljøet. Ved vurderingen af indvirkningen bør den kompetente myndighed ikke kun tage hensyn til potentialet for øgede emissioner eller øget indvirkning på miljøet under den daglige drift af anlægget, men også risikoen for uheld med spild.

— En aktivitet behøver ikke at være en fast fysisk forbindelse for at være en direkte forbundet aktivitet (som anført i samlingen Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive – Chapter 1, dateret den 18.1.2019 ([5]))

Eksempler på direkte forbundne aktiviteter:

— oplagring af råmaterialer eller færdigvarer, der er direkte forbundet med et anlæg, såsom tanke eller siloer med rørledninger, der forsyner processen

— spildevandsrensningsanlæg, der er specielt konstrueret til at håndtere spildevand fra et anlæg

— produktion af el eller varme på stedet, som anvendes af anlægget.

Hvis aktiviteten, der ikke er omfattet af IEPR, ikke er teknisk forbundet (f.eks. administrative kontorer på et industriområde), bør den ikke betragtes som direkte forbundne aktiviteter inden for rammerne af IEPR.

Hovedforskellen mellem en direkte forbundet aktivitet og et særskilt anlæg findes i styrken af den tekniske forbindelse til IEPR-aktiviteten. Følgende faktorer kan overvejes:

— Fysisk forbindelse: Er aktiviteterne fysisk forbundet via rørledninger, transportbånd eller lignende infrastruktur?

— Driftsmæssig afhængighed: Er anlægget afhængigt af den direkte forbundne aktivitet til sine kerneaktiviteter?

— Miljøvirkning: Påvirker den direkte forbundne aktivitet i væsentlig grad anlæggets samlede emissioner eller miljøaftryk?

I sidste ende er det, ligesom det er tilfældet med anlæg, den relevante kompetente myndighed, der afgør, om en aktivitet opfylder betingelserne for at være en direkte forbundet aktivitet. Den bør tage hensyn til de ovennævnte faktorer for at afgøre, om aktiviteten skal rapporteres sammen med IEPR-anlægget.

Hvis et anlæg udfører både aktiviteter, der er omfattet af bilag I, og aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I, skal udledninger og overførsler væk fra virksomhedens område fra aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I, udelukkes fra de data, der rapporteres i henhold til IEPR (medmindre der er tale om en direkte forbundet aktivitet). Det kan være umuligt at adskille og kvantificere bidragene fra aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I, f.eks. hvis der ikke findes et prøvetagningssted for disse aktiviteter (i tilfælde af meget sammenflettede kloaksystemer). I sådanne tilfælde kan det være praktisk og omkostningseffektivt at rapportere udledninger fra aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I, sammen med udledninger fra aktiviteter, der er omfattet af bilag I.

5. SEKTOREKSEMPLER

Dette afsnit indeholder flere eksempler på forskellige sektorer med varierende kompleksitetsniveauer, som illustrerer de begreber, der er beskrevet ovenfor. Komplekse eller nuancerede situationer vil kræve en vurdering fra sag til sag og kan nødvendiggøre høring af udstedere af godkendelser hos den kompetente myndighed, af EEA eller af Kommissionen. EEA Industry Helpdesk kan kontaktes på industry.helpdesk@eea.europa.eu.

5.1. **Elsektoren**

Eksemplet i Figur 5.1 viser et elproduktionssted med to store fyringsanlæg. Det består af: i) to 100 MW-gasturbiner med kombineret cyklus (CCGT'er), hver med en kapacitet på over 50 MW og egen skorsten ii) en forbrændingskedel med en kapacitet på 45 MW og iii) en dieselgenerator til nødstilfælde med en kapacitet på 10 MW. Den eneste relevante IEPR-aktivitet i dette eksempel er aktivitet 1.1 *Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover*. Selv om der er flere tekniske enheder, vil disse alle blive betragtet som en del af ét anlæg, som igen vil være en del af én virksomhed og ét område. Afsnit 2.2.3 i vejledningen om rapportering i forbindelse med E-PRTR og integreret datarapportering af store fyringsanlæg indeholder vejledning om anvendelsen af princippet om fælles skorsten (IED's artikel 29). I afsnit 2.2.3 forklares det, hvordan det afgøres, om de forskellige enheder kan betragtes som et stort fyringsanlæg i henhold til IED's kapitel III. Hvis de betragtes som et stort fyringsanlæg, bør enhederne rapporteres som en anlægsdel med alle de krævede data, såsom nominel indfyret termisk effekt, energiinput, driftstimer eller emissioner.

Nødgeneratoren i dette eksempel er en direkte forbundet aktivitet. Den har en klar teknisk forbindelse til IEPR-aktiviteten, fordi dens eneste formål er at levere nødstrøm. Nødgeneratoren og 45 MW kedlen, som ville være godkendt særskilt som et mellemstort fyringsanlæg, skal rapporteres sammen med emissionerne for anlægget, men ikke som en del af de store fyringsanlæg. Som anført i bilag I til IEPR skal mellemstore fyringsanlæg ikke rapporteres individuelt, hvis de er en del af et IED-anlæg.

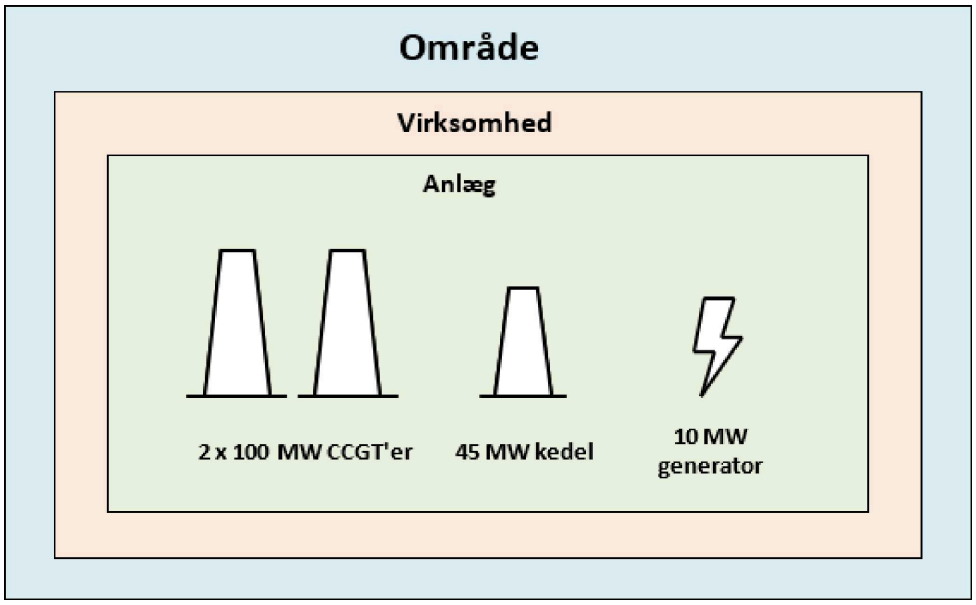
I det andet eksempel fra elsektoren i figur 5.2 har CCGT'erne en anden driftsleder end de mindre forbrændingsenheder. Derfor er der i dette eksempel to virksomheder med hver sit anlæg. Hvis anlægget fik udstedt en rammegodkendelse, der omfattede alle forbrændingsenhederne, skulle anlægget reelt opdeles i to (som vist i det andet diagram), men kun med henblik på IEPR-rapportering. Som beskrevet i vejledningen om rapportering vil virksomhed 2 have et anlæg, der udfører

aktivitet 1.1, da den samlede kapacitet på 45 MW + 10 MW overstiger tærsklen på 50 MW. Der vil imidlertid ikke være rapporteret nogen store fyringsanlæg som anlægsdele for virksomhed 2 på grund af sammenlægningsreglerne i kapitel III, som kun gælder for enheder med en kapacitet på 15 MW eller derover.

På den anden side vil virksomhed 1 have et anlæg, der udfører aktivitet 1.1, og enten to anlægsdele på 100 MW hver eller én anlægsdel på 200 MW. Sidstnævnte vil være tilfældet, hvis de to enheder har en fælles skorsten, eller hvis de er installeret således, at den kompetente myndighed under hensyntagen til tekniske og økonomiske forhold vurderer, at deres røggasser kan udledes gennem en fælles skorsten (IED's artikel 29).

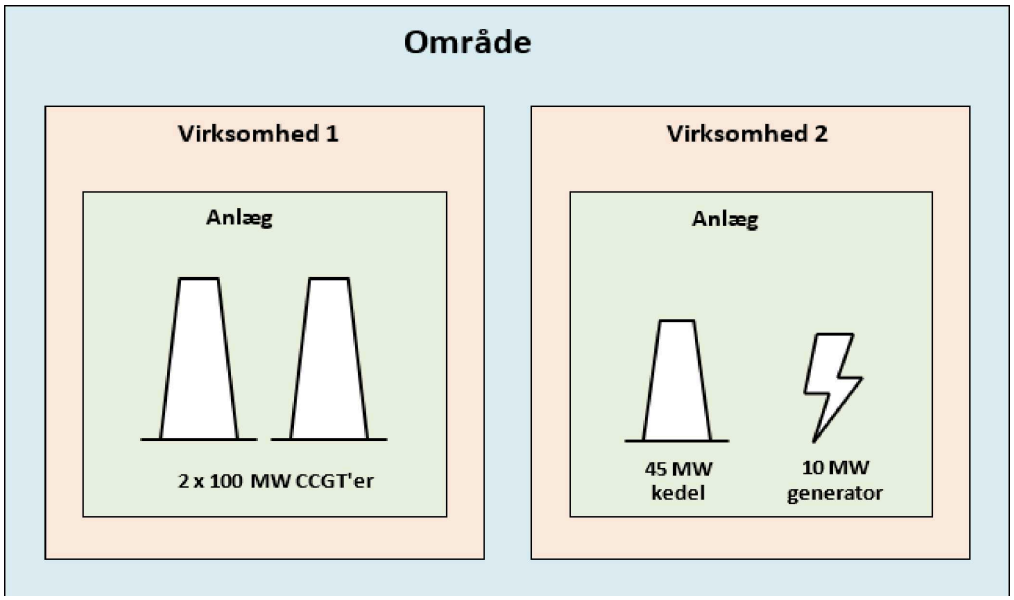
Figur 5.1

Eksempel på et elproduktionsområde med én driftsleder

Figur 5.2

Eksempel på et elproduktionsområde med to driftsledere

5.2. **Affaldssektoren**

Dette eksempel består af en affaldshåndteringsvirksomhed med tre tekniske enheder: i) et deponeringsanlæg, ii) en affaldsbehandlingsenhed og iii) et biogasanlæg. I figur 5.3 modtager det nærliggende deponeringsanlæg (anlæg 1) affald, der ikke kan nyttiggøres, fra forarbejdningsanlægget. Det er ikke teknisk forbundet med biogasanlægget eller affaldsbehandlingsanlægget, selv om det modtager affald fra dem, da det anses for at være et endeligt bortskaffelsessted. Da deponeringsanlæggets primære formål er bortskaffelse, som adskiller sig fra de andre enheders nyttiggørelsesfokuserede aktiviteter, klassificeres det desuden som et særskilt anlæg (IED-aktivitet 5.4).

Anlæg 2 er et affaldsbehandlingsanlæg, der forbereder affald til både deponeringsanlægget og biogasanlægget, og det overfører også andet affald til eksterne steder. Selv om det leverer råprodukt til biogasanlægget, er dets drift mekanisk, og biogasanlægget kan skaffe affald fra andre steder. Da det indebærer en anden form for miljøpåvirkning og ikke er en kritisk komponent i biogasproduktionsprocessen, betragtes det som et særskilt anlæg.

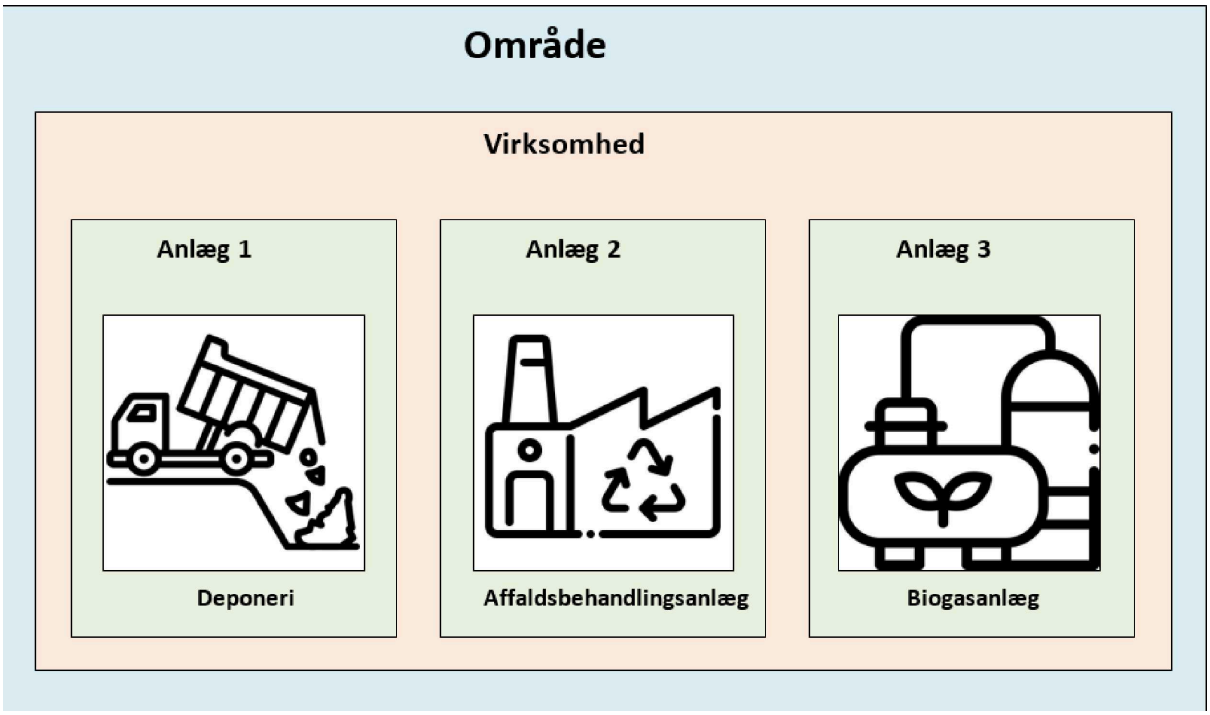
I et alternativt scenarie i figur 5.4 har driftslederen besluttet, at affaldsbehandlingsanlæggets formål – ved hjælp af indledende nedbrydningsenheder, der udelukkende er beregnet til at forbedre materialenedbrydningen og opvarme substratet – er at fungere som forbehandlingsenhed for biogasanlægget. Denne forbehandling er afgørende for, at nedbrydningsprocessen fungerer korrekt, og involverer en biologisk proces, der følger den indledende mekaniske behandling. Derfor er affaldsbehandlingsanlægget og biogasanlægget (IED-aktivitet 5.3, litra a), nr. i), eller 5.3, litra b), nr. i)) i dette scenarie teknisk forbundet – de udgør ét anlæg.

De to anlæg kan være én virksomhed, men behøver ikke at være det. Dette vil afhænge af, om de har særskilte driftsledere. Alle disse enheder kan betragtes som en del af ét område.

Se afsnit 5.5 for eksempler på overførsler af spildevand, hvoraf nogle skal rapporteres som affaldsmængde, på et komplekst industriområde med et spildevandsrensningsanlæg.

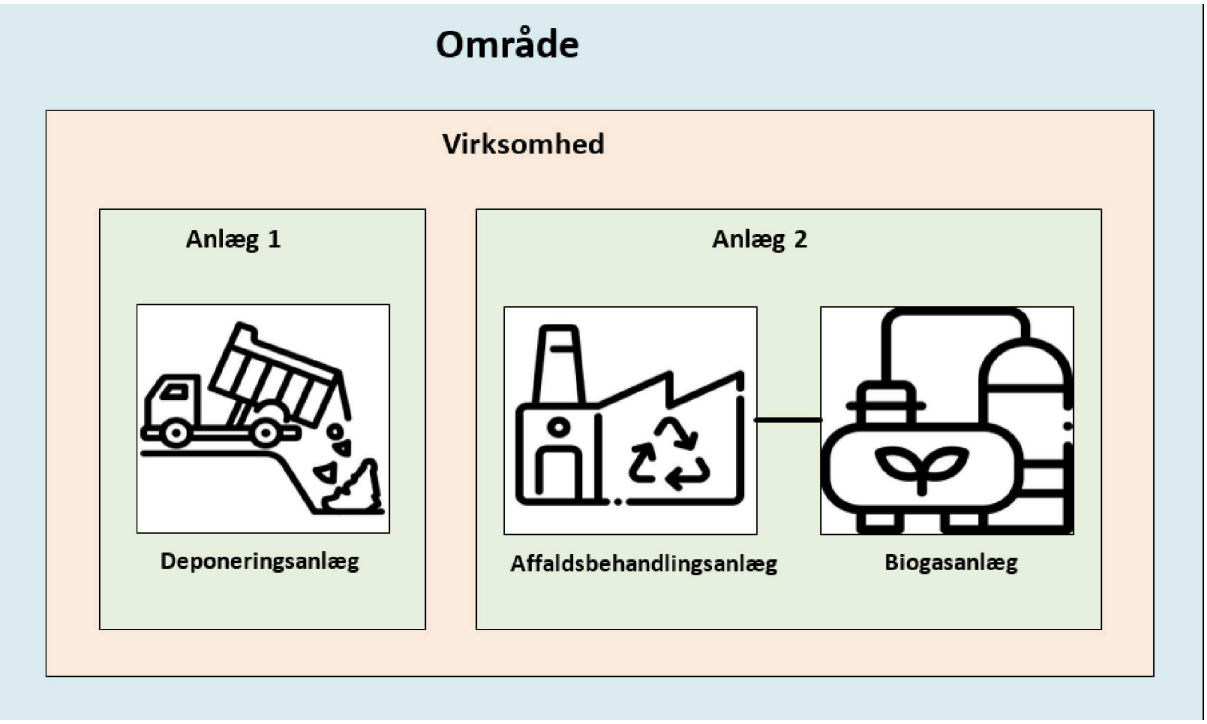
Figur 5.3

Eksempel på et affaldshåndteringsområde med tre anlæg

Figur 5.4

Eksempel på et affaldshåndteringsområde med to anlæg

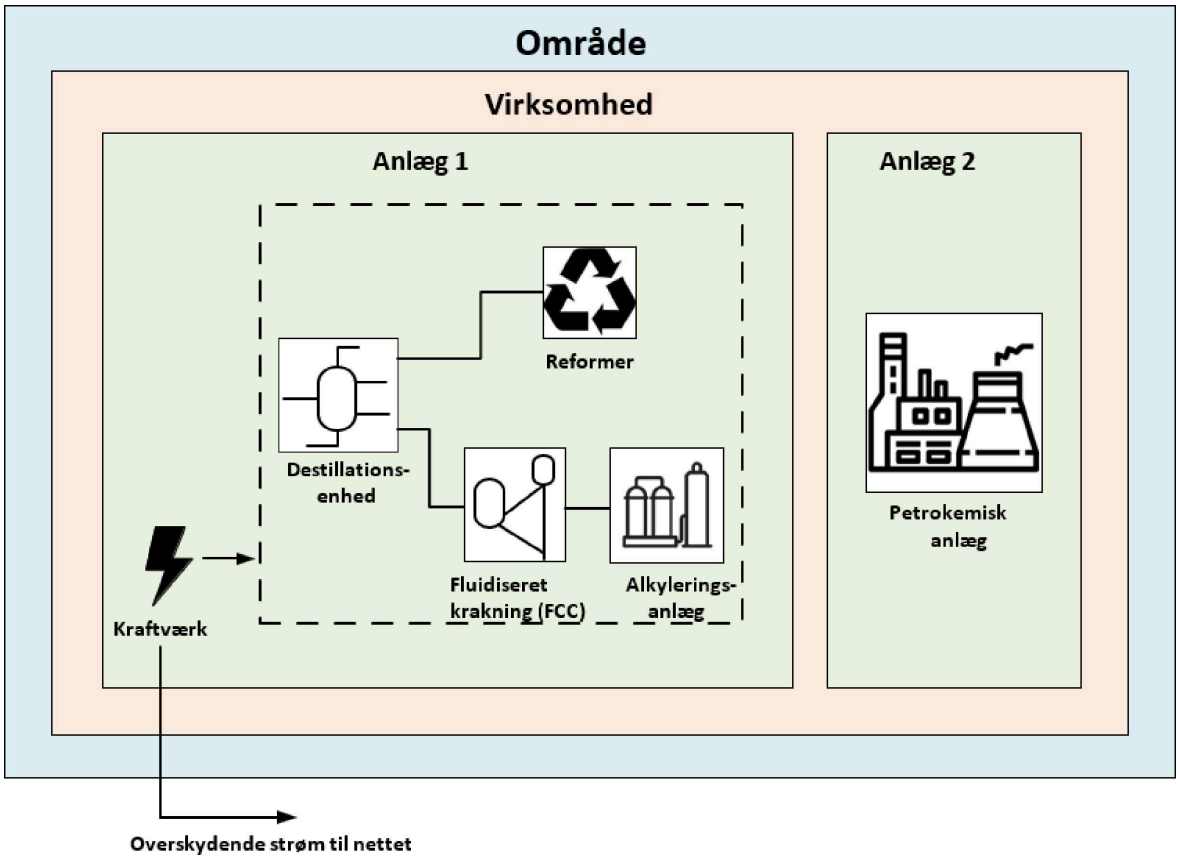
5.3. **Raffinaderi- og petrokemisk område**

Eksemplet i Figur 5.5 viser et raffinaderi beliggende ved siden af et petrokemisk anlæg. Raffinaderiet omfatter en destillationsenhed, der leverer produkt til reformeren og den fluidiserede katalytiske krakning, som igen leverer et produkt til alkyleringsanlægget. I eksemplet anses alle disse tekniske enheder af den kompetente myndighed for at være stærkt teknisk forbundne og udgør derfor ét anlæg. Et kraftværk i raffinaderiet leverer strøm til hver af de tekniske raffineringsenheder. Selv om der eksporteres yderligere strøm fra raffinaderiet til elnettet, er størstedelen af den påkrævede strøm nødvendig for raffinaderiets drift. Som sådan er der en stærk teknisk forbindelse, og kraftværket betragtes også som en del af samme anlæg.

En af raffinaderiets aktiviteter er at levere nafta til det petrokemiske anlæg. Både raffinaderiet og anlægget har samme driftsleder, men forskellige processer. Det petrokemiske anlæg forarbejder naftaen yderligere til en række derivater, der anvendes nedstrøms til produktion af gummi, plast, fibre, harpikser osv. Den nafta, der produceres af raffinaderiet, sendes også til andre steder og kunder, og det petrokemiske anlæg kan potentielt anvende nafta, der er produceret andre steder. Som følge heraf kan den tekniske forbindelse betragtes som svag af den kompetente myndighed, der foretager vurderingen. Raffinaderiet og det petrokemiske anlæg bør derfor betragtes som særskilte anlæg. I eksemplet har disse anlæg imidlertid samme driftsleder og er derfor en del af én virksomhed. Uden andre tilknyttede virksomheder udgøres området af denne ene virksomhed.

Figur 5.5

Eksempel på et raffinaderi- og petrokemisk område

5.4. **Farmaceutisk område**

Eksemplet i Figur 5.6 er bevidst komplekst, så flere begreber kan illustreres.

Virksomhed 1 udfører en forbrændingsproces for at producere varme og elektricitet. Varmen leveres til reaktorerne i virksomhed 2. Hele virksomhed 1 ejes af »Energi A/S«. Det indeholder tre forbrændingsenheder (enhed 1, 2 og 3), og da de hver især er uafhængige kedler med uafhængige skorstene, anses de af den kompetente myndighed for at være særskilte tekniske enheder i henhold til IED's artikel 29, stk. 2. Disse enheder har alle en teknisk forbindelse og udgør derfor ét anlæg: anlæg 1. Hovedformålet med dette anlæg er at levere strøm til de andre anlæg på stedet, og overskydende strøm leveres til det offentlige net.

Virksomhed 2 er et farmaceutisk anlæg, der ejes af »Farma A/S«. Denne virksomhed indeholder fire forskellige underenheder. Enhed 4 og enhed 5 er de reaktorer, der fremstiller det farmaceutiske produkt. Enhed 6 er et spildevandsrensningsanlæg, der er funktionelt forbundet med reaktorerne, og enhed 7 opbevarer råmaterialer. Disse enheder er alle teknisk forbundne og er afgørende for hele anlæggets funktion. Derfor udgør de alle et enkelt anlæg: anlæg 2.

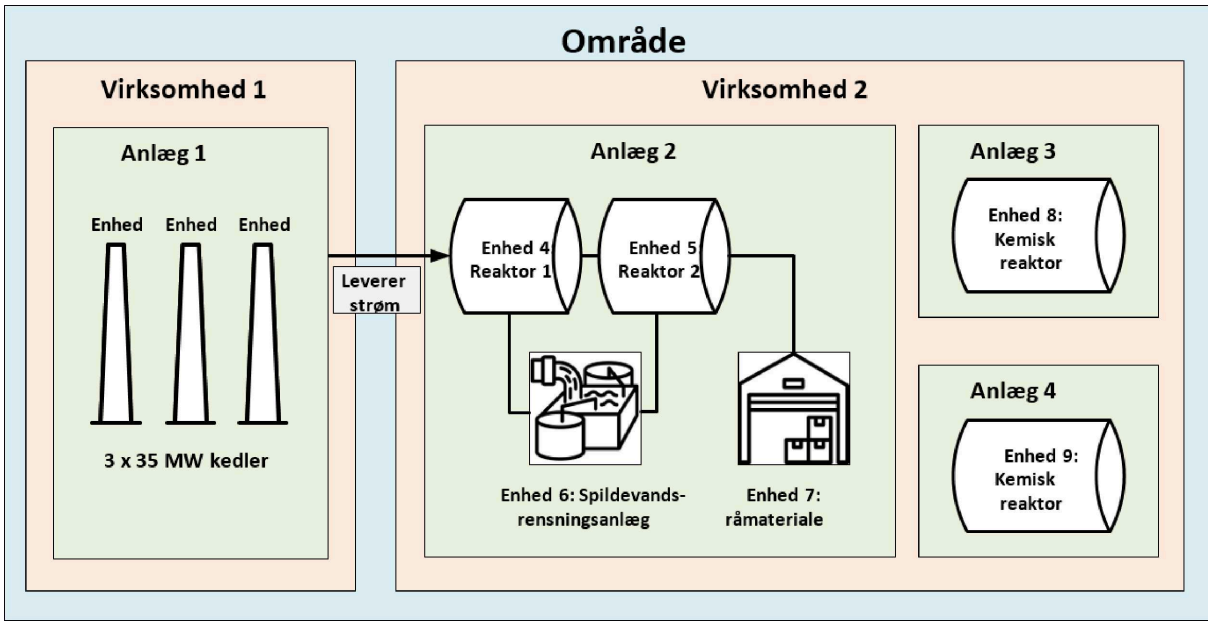
Anlæg 3, der ejes af »Forsyning A/S«, udfører en kemisk aktivitet, der producerer biokemiske og organiske opløsningsmidler. Disse bruges i anlæg 2, men også af andre virksomheder uden for området. Dette anlæg har to uafhængige anlæg, der ikke har en teknisk forbindelse, og som anvender helt forskellige kemiske processer. Anlæg 3 er en biokemisk reaktor, der producerer et biokemisk opløsningsmiddel. En enkelt enhed, enhed 8, hører til dette anlæg. Anlæg 4 er en kemisk reaktor (enhed 9), der raffinerer et organisk opløsningsmiddel.

De tre anlæg, der drives af Energi A/S, Farma A/S og Forsyning A/S, udgør ét samlet område, da disse tre selskaber udfører aktiviteter med et fælles formål og er beslægtede af karakter, i dette tilfælde produktion af lægemidler.

Selv om anlæg 1 og anlæg 2 har en teknisk forbindelse, drives de af to forskellige juridiske enheder (Energi A/S og Farma A/S). Det betyder, at selv om de kan betragtes som ét anlæg, skal de rapporteres under IEPR som særskilte anlæg inden for særskilte virksomheder. Lignende principper gælder for mere komplekse kemiske anlæg, der udfører flere IED-aktiviteter.

Figur 5.6

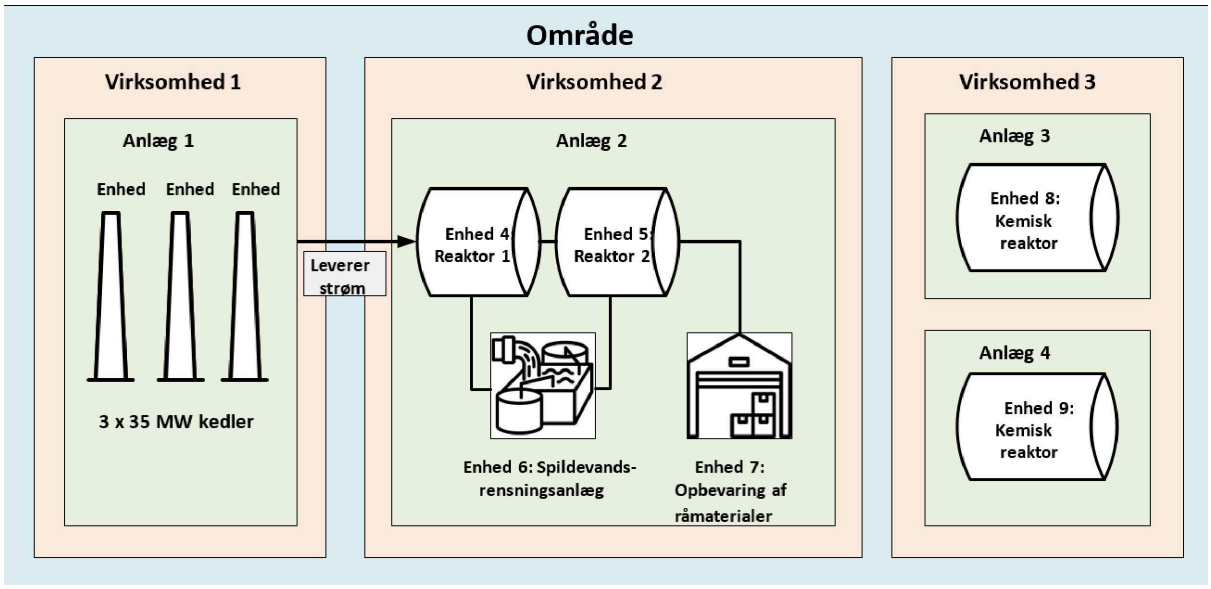
Eksempel på et farmaceutisk område

Figur 5.7 illustrerer den situation, der er beskrevet i Figur 5.6, men efter at Farma A/S købte og overtog enhed 8 og 9 fra Forsyning A/S og kombinerede anlæg 2 og 3 til én virksomhed på området.

Figur 5.7

Eksempel på et farmaceutisk område efter et driftslederskifte

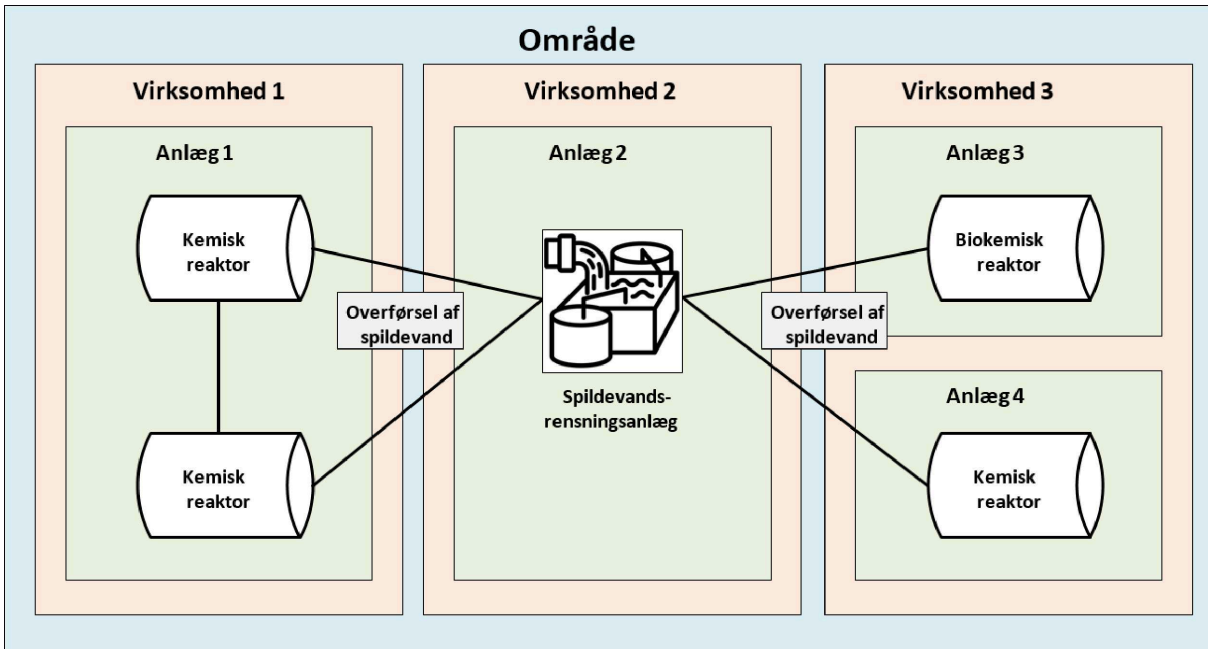
5.5. **Udledning af vand fra flere anlæg på samme område**

Hvis et uafhængigt drevet industrielt spildevandsrensningsanlæg betjener forskellige andre virksomheder på et industriområde, skal rensningsanlægget adskilles og rapporteres som en anden virksomhed og et andet anlæg. Dette er f.eks. tilfældet med IED-aktivitet 6.11, der defineres som »uafhængigt dreven rensning af spildevand, der ikke er omfattet af direktiv 91/271/EØF, og som udledes af et anlæg under kapitel II«. Figur 5.8 illustrerer dette scenarie: Spildevandsrensningsanlægget har en anden driftsleder end anlæg 1, 3 og 4 og udgør derfor én virksomhed med ét anlæg. Derfor bør udledninger af forurenende stoffer rapporteres for spildevandsrensningsanlægget, hvis de tærskelværdier for forurenende stoffer, der er angivet i bilag II til IEPR, overskrides. Overførsel af forurenende stoffer bør rapporteres for de andre anlæg, hvis disse overskrider de tærskelværdier, der er angivet i bilag II.

Hvis det uafhængige spildevandsrensningsanlæg på dette industriområde i et usandsynligt scenarie kombineres med et rensningsanlæg til kommunalt spildevand på over 100 000 personækvivalenter (IEPR-aktivitet 6), anbefales det at rapportere det som et særskilt anlæg, fordi det kan fungere uafhængigt. I dette tilfælde bør alle spildevandsoverførsler fra anlæg 1, 3 og 4 til rensningsanlægget til kommunalt spildevand rapporteres som overførsler af forurenende stoffer, forudsat at de overstiger de tærskler, der er angivet i bilag II til IEPR.

Figur 5.8

Eksempel på vandudledninger fra flere anlæg på samme område, der behandles af et uafhængigt drevet spildevandsrensningsanlæg

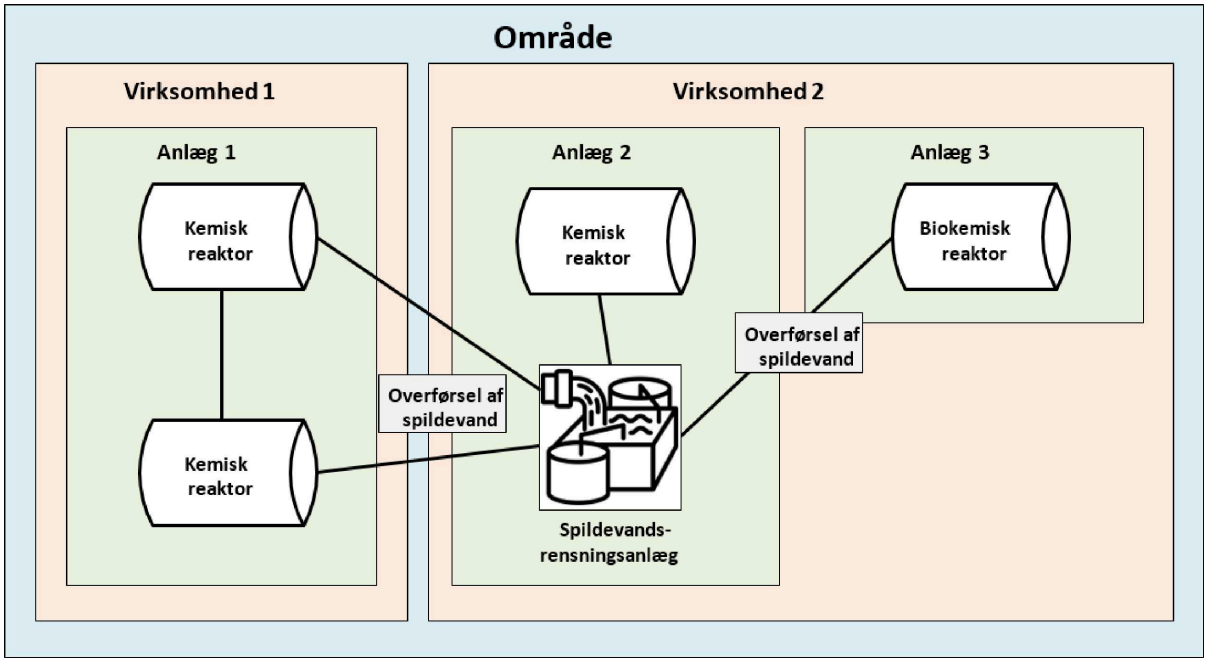

Figur 5.9 viser det tilfælde, hvor spildevandsrensningsanlægget ikke er uafhængigt, da det har samme driftsleder som andre tekniske enheder. I dette eksempel vurderes den tekniske forbindelse mellem de to tekniske enheder på anlæg 2 (af den kompetente myndighed) for at være stærk nok til at udgøre ét anlæg. Den tekniske forbindelse vurderes imidlertid ikke at være stærk nok mellem den kemiske reaktor, den biokemiske reaktor og rensningsanlægget til at gøre dem alle til ét anlæg. Spildevandsoverførsler fra den kemiske reaktor på anlæg 2 bør ikke rapporteres, da de betragtes som interne overførsler, forudsat at spildevandsrensningsanlægget er omfattet af IED-aktivitet 5.3, litra a).

Dette har også været almindelig praksis ved rapportering af aktivitet 5, litra c), inden for anvendelsesområdet for IEPR's forgænger (det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer (E-PRTR), gennemført ved forordning (EF) nr. 166/2006), når affaldstypen er som defineret i bilag I til direktiv 2008/98/EF under rubrik D8 og D9. Hvis spildevandsrensningsanlægget på den anden side ikke er omfattet af IED-aktivitet 5.3, litra a), eller ikke hører under D8 og D9, bør overførsler af spildevand fra anlæg 1 og 3 rapporteres som overførsel af forurenende stoffer. I begge tilfælde bør anlæg 2 rapportere udledninger af forurenende stoffer, hvis disse overskrider de tærskelværdier, der er anført i bilag II til IEPR.

Figur 5.9

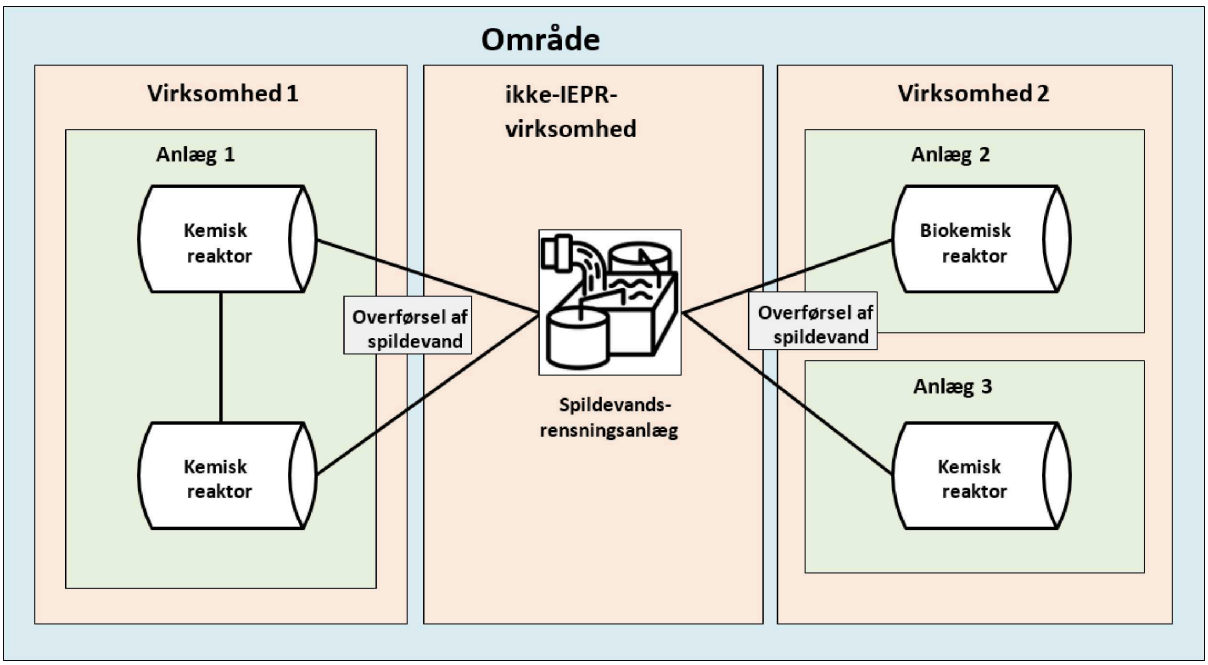
Eksempel på et spildevandsrensningsanlæg, der er teknisk forbundet med en enhed på samme område

Figur 5.10 viser det scenarie, hvor et rensningsanlæg til kommunalt spildevand, der betjener mindre end 100 000 personækvivalenter, er en del af området (da det er funktionelt forbundet med andre enheder på området), men udfører en aktivitet, der ikke er omfattet af IED eller IEPR. Anlæg 1, 2 og 3 rapporterer deres spildevand som overførsel af forurenende stoffer. Udledning af forurenende stoffer til vand fra spildevandsrensningsanlægget bør dog ikke rapporteres under IEPR, da dette rensningsanlæg ikke er omfattet heraf.

Figur 5.10

Eksempel på vandudledninger fra to anlæg til et spildevandsrensningsanlæg, der ikke er omfattet af IED/IEPR, og som drives af en uafhængig driftsleder

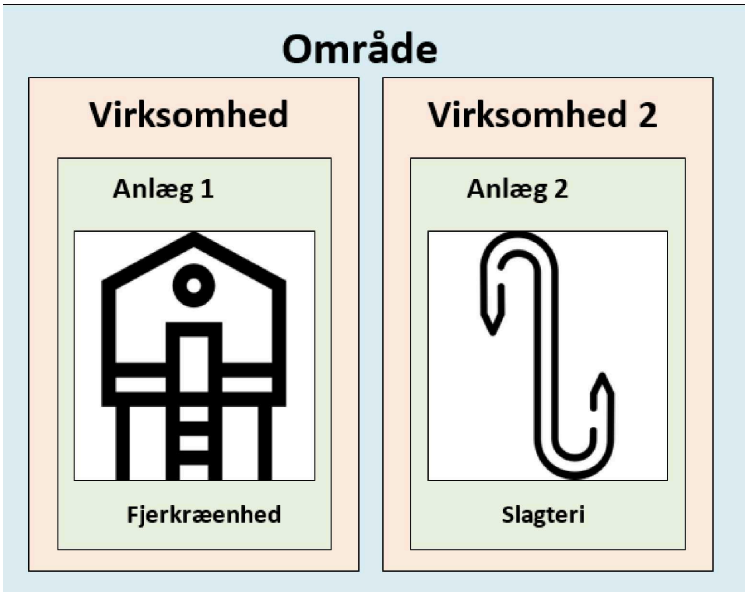

5.6. **Anlæg til intensiv opdræt af fjerkræ eller svin og slagterier**

Slagterier er ofte placeret i nærheden af intensivt landbrug. Figur 5.11 illustrerer et scenarie, hvor slagteriet drives af »Slagter A/S« og fjerkræbedriften af »Fjerkræ A/S«. Selv hvis disse tekniske enheder er tæt forbundne, vil de stadig blive betragtet som to særskilte virksomheder (virksomhed 1 og 2) i forbindelse med IEPR-rapportering, fordi de har forskellige driftsledere.

Figur 5.11

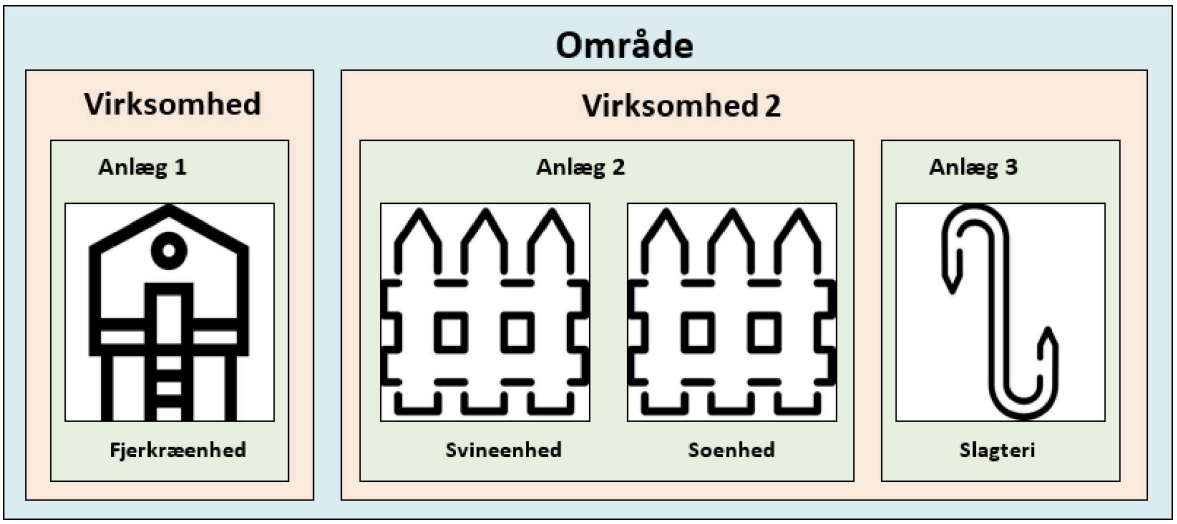
Et forenklet eksempel på et intensivt fjerkræopdræt og et nærliggende slagteri

Hvis Slagter A/S derimod oprettede og drev en intensiv svineopdrætsenhed og en soholdsenhed i tilknytning til slagteriet, ville disse enheder blive betragtet som én virksomhed, som det fremgår af Figur 5.12. I denne situation kan svine- og soholdsenhederne samt slagteriet udgøre individuelle anlæg inden for samme virksomhed, afhængigt af graden af den tekniske forbindelse, som fastsat af den kompetente myndighed.

Figur 5.12

Et mere komplekst eksempel på et industrielt opdræts- og forarbejdningsområde med forskellige driftsledere

5.7. **Sektorer og aktiviteter, der ikke er omfattet af IED**

5.7.1. *Mellemstore fyringsanlæg*

IEPR, IED og direktiv (EU) 2015/2193 (direktivet om mellemstore fyringsanlæg) har forskellige rapporteringskrav. IEPR-kravene gælder specifikt for større mellemstore fyringsanlæg med en termisk indfyret effekt på mellem 20 MW og 50 MW, hvis de ikke er omfattet af bilag I til IED. Disse anlæg samt mindre mellemstore fyringsanlæg er underlagt regelmæssige rapporteringskrav i henhold til direktivet om mellemstore fyringsanlæg, som omfatter faktiske emissionsdata, anvendte brændselstyper og -mængder samt kapacitet, alt sammen på aggregeret niveau.

I henhold til IEPR-rapporteringskravene skal de større mellemstore fyringsanlæg (20-50 MW), der udgør ét anlæg med mellemstort fyringsanlæg, kun rapporteres særskilt, hvis de ikke er en del af et IED-anlæg. På et område med et anlæg, der er omfattet af IEPR, men som **ikke** omfattet af IED, skal mellemstore fyringsanlæg på området med en nominel indfyret termisk effekt på 20-50 MW rapporteres som et særskilt anlæg. Se eksemplet i afsnit 5.7.3 hvor et åbent minebrud, der ikke er omfattet af bilag I til IED, har et mellemstort fyringsanlæg som energikilde.

Alle individuelle tekniske enheder af et mellemstort fyringsanlæg bør rapporteres som anlægsdele af det mellemstore fyringsanlæg. Emissioner bør rapporteres på anlægsniveau. Antallet af anlæg, der skal rapporteres vedrørende et mellemstort fyringsanlæg omfattet af IEPR, vil afhænge af de tekniske forbindelser, der er drøftet i afsnit 4.3.2. Flere mellemstore fyringsanlæg, der tilsammen udgør et anlæg med en nominel indfyret termisk effekt på over 50 MW, vil være omfattet af IED-aktivitet 1.1 og bør rapporteres som et anlæg og ikke som mellemstore fyringsanlæg.

Ved rapportering til EU-registret over industriområder betragtes mellemstore fyringsanlæg, der deler en fælles skorsten, som en anlægsdel. I henhold til direktivet om mellemstore fyringsanlæg skal fyringsanlæg sammenlægges, hvis de er forbundet med en fælles skorsten, eller »røggasserne fra sådanne mellemstore fyringsanlæg efter den kompetente myndigheds vurdering og under hensyn til tekniske og økonomiske forhold kan udledes gennem en fælles skorsten«, jf. artikel 4 i direktivet om mellemstore fyringsanlæg. Denne tilgang er i nogen grad i overensstemmelse med definitionen og rapporteringen af anlægsdele af store fyringsanlæg, men opmærksomheden henledes på de forskellige kapacitetstærskler, der definerer hver aktivitet (dvs. 20-50 MW eller over 50 MW indfyret termisk effekt). Der er ingen definition af et »anlæg« i direktivet om mellemstore fyringsanlæg. Definitionen af en driftsleder er imidlertid den samme som i IEPR. Driftslederens ansvar som anvendt i dette dokument til at fastslå en virksomheds omfang, bør derfor bruges til at definere virksomheder og vil dermed definere virksomhedernes anlæg.

Typisk vil der være en én-til-én-forhold mellem virksomhed og anlæg for mellemstore fyringsanlæg i forbindelse med IEPR-rapportering. Et mellemstort fyringsanlæg kan dog have flere anlægsdele, der skal rapporteres til EU-registret over industriområder.

5.7.2. *Minedrift under jorden med tilhørende operationer, herunder udvinding af råolie eller naturgas onshore eller offshore (hvis dette ikke er omfattet af bilag I til IED)*

Dette kapitel i vejledningen omhandler anlæg, der ikke er omfattet af IED-aktivitet 3.6.

Typisk vil der være et én-til-én-forhold mellem virksomhed og anlæg for minedrift under jorden med tilhørende operationer baseret på driftslederen. En mulig undtagelse kan være, hvis der er mere end én mine, f.eks. med forskellige materialer, i umiddelbar nærhed, og disse miner drives af det samme selskab. Da der ikke er nogen teknisk forbindelse mellem de to miner, kan denne situation betragtes som én virksomhed, der omfatter to anlæg.

For olie- og gasaktiviteter vil der normalt være et én-til-én-forhold mellem virksomhed og anlæg. Et olie- og gasfelt med mange boringer eller platforme, der drives af samme selskab, bør klassificeres som ét anlæg. Dette forudsætter, at der er en teknisk forbindelse, hvor boringerne: i) deler infrastruktur (f.eks. rørledninger, forarbejdningsanlæg, lagertanke, afbrændingssystemer) ii) fungerer som en enkelt enhed under samme driftsleder og iii) er funktionelt afhængige af hinanden (dvs. At driften af en boring påvirker en andens emissionsprofil). Hvis der er flere driftsledere, vil det område, der er defineret af olie- og gasfeltet, blive anset for at have flere virksomheder. Hvis der imidlertid ikke er nogen teknisk forbindelse mellem forskellige boringer, kan de betragtes som forskellige anlæg. Som altid er det op til den kompetente myndighed at afgøre, om der foreligger en teknisk forbindelse.

5.7.3. *Minedrift i åbne brud og stenbrydning (hvis dette ikke er omfattet af bilag I til IED, og hvis det faktiske brydningsareal er på 25 hektar)*

Denne vejledning gælder for anlæg, der ikke er omfattet af IED-aktivitet 3.6.

Der vil typisk være et én-til-én-forhold mellem virksomhed og anlæg for minedrift og andre aktiviteter. En undtagelse vil være, hvis en virksomhed har mere end én arbejdsflade, der udvinder forskellige typer materiale, eller hvis en virksomhed oprindeligt dækkede et udvindingsområde for et bestemt mineral (f.eks. et stenbrud) og et andet udvindingsområde for et andet mineral. Bemærk, at den nye IED-aktivitet 3.6 defineres som »Udvinding, herunder behandling på udvindingsstedet såsom findeling, størrelseskontrol, oparbejdning og opgradering af følgende malme i industrielt omfang: bauxit, chrom, kobolt, kobber, guld, jern, bly, litium, mangan, nikkel, palladium, platin, tin, wolfram og zink« Hvis de kompetente myndigheder udvikler et sæt kriterier til at fastlægge anlæggets omfang og grænser for IED-aktivitet 3.6, som kan finde anvendelse på minedrift under jorden og minedrift i åbne brud, der ikke er omfattet af bilag I, kan disse kriterier også anvendes på miner, der ikke er omfattet af IED, for at sikre sammenhæng.

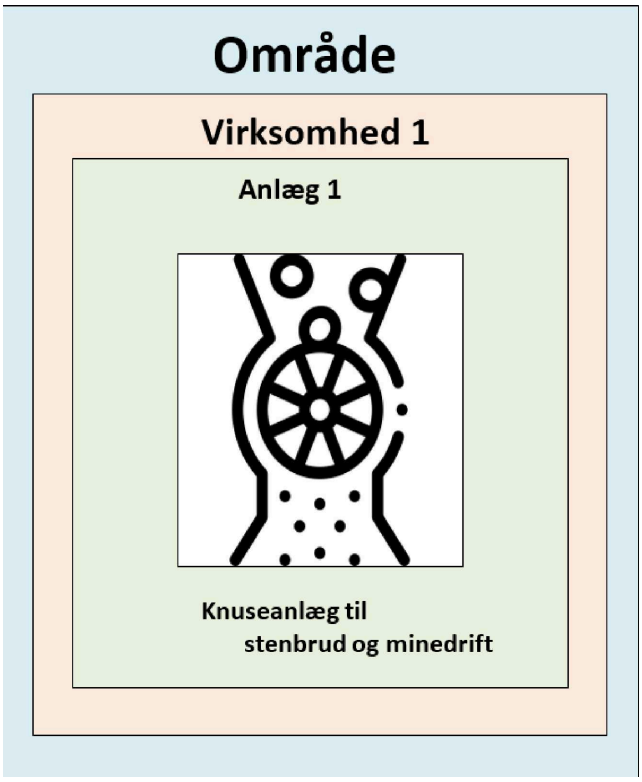
I en typisk stenbrudsdrift omfatter aktiviteterne løsgørelse af sten ved boring og sprængning. Stenbruddet er et IEPR-anlæg, og dets primære aktivitet er minedrift i åbne brud og stenbrud (hvis det ikke er omfattet af bilag I til IED-direktivet), dvs. det er omfattet af IEPR-aktivitet 5. På området er der ofte et knuseanlæg, som kan være stationært eller mobilt. Et stationært knuseanlæg vil blive betragtet som en del af anlægget, og dets emissioner skal rapporteres (se Figur 5.13).

Derudover kan området have en energikilde, såsom en forbrændingsenhed, der leverer energi til forskellige aktiviteter i virksomheden. Hvis dette forbrændingsanlæg opfylder betingelserne for at være en IEPR-aktivitet (f.eks. et mellemstort fyringsanlæg), vil det blive behandlet som et særskilt IEPR-anlæg ([15]) (som illustreret i Figur 5.14).

Det er klart, at hvis kraftværket blev drevet af en anden driftsleder, ville det udgøre en anden virksomhed med ét anlæg. Hvis kraftværket var større end 50 MW, ville det blive klassificeret som aktivitet 1.1 (*Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover*). Hvis kraftværket var mindre end 20 MW, ville det alternativt falde uden for IEPR's anvendelsesområde.

Figur 5.13

Et skematisk diagram af en typisk stenbrudsdrift

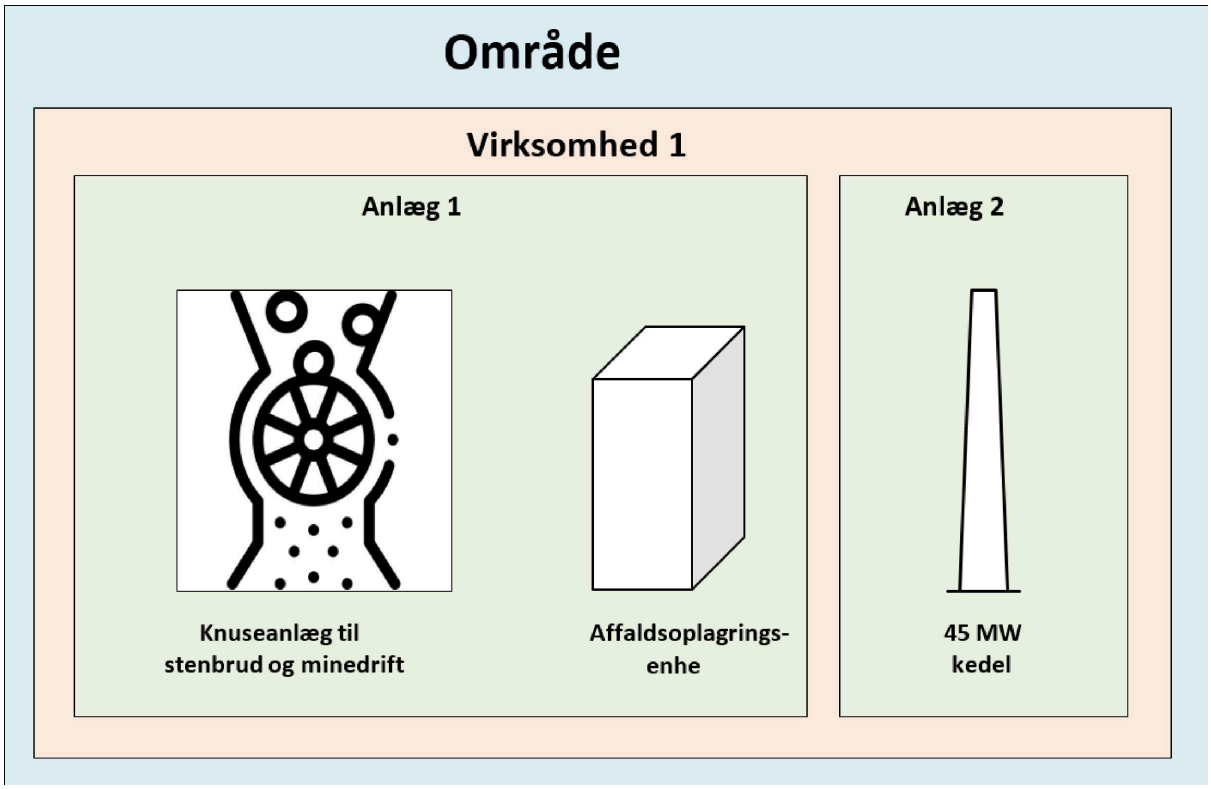
* Ikonet i Figur 5.13 er udelukkende beregnet til illustrative formål.

([15]) Mellemstore fyringsanlæg, der rapporterer i henhold til IEPR, defineres som »[A]ktiviteter, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/2193 (hvis de ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2010/75/EU). […] med en nominel indfyret termisk effekt på mindst 20 MW og under 50 MW«. Mellemstore fyringsanlæg er ikke rapporteringspligtige, hvis de er omfattet af bilag I til IED. Hvis de er en energikilde for en aktivitet, der ikke er omfattet af IED (som det er tilfældet i afsnit 5.7.3), bør de imidlertid rapporteres som sådanne, så længe de har en nominel indfyret termisk effekt på 20-50 MW.

Området kan også omfatte en lagerenhed til ikkefarligt affald til indsamling af affald fra områdets forskellige aktiviteter (se figur 5.14), men dette er ikke en IEPR-aktivitet og betragtes derfor ikke som et særskilt anlæg. Hvis affaldsenheden derimod var beregnet til indsamling af farligt affald, f.eks. olieaffald, og havde en kapacitet på 50 ton eller derover, ville den være omfattet af IED-aktivitet 5.5 og udgøre et særskilt anlæg med henblik på rapportering i henhold til IEPR, medmindre den var omfattet af direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

Figur 5.14

Et skematisk diagram af et typisk stenbrud med et kraftværk og en ikkefarlig oplagringsenhed

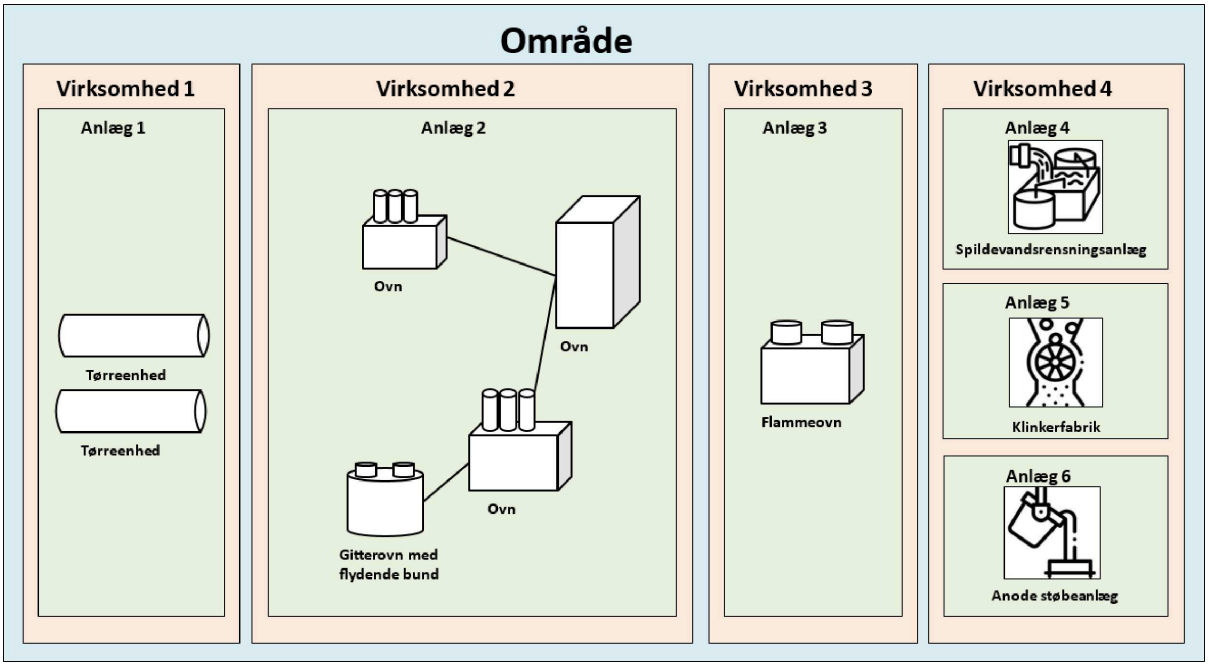

Figur 5.15 illustrerer en kompleks minedrift i åbne brud, hvor der er fire forskellige driftsledere og derfor fire virksomheder. Virksomhed 1 består af to tekniske enheder, der udgør ét anlæg, og som drives af »selskab A«. Virksomhed 2 omfatter fire teknisk forbundne enheder, der drives af »selskab C«. Virksomhed 3 har én uafhængigt drevet teknisk enhed, der forvaltes af »selskab C«. Virksomhed 4 har tre anlæg (uden teknisk forbindelse mellem enhederne), der drives af »selskab D«.

Derudover kan der benyttes forskelligt mobilt udstyr på tværs af området og virksomhederne på forskellige tidspunkter. Da der er tale om mobile enheder, bør deres emissioner dog ikke medtages i rapporteringen for et specifikt anlæg.

Figur 5.15

Eksempel på en kompleks minedrift i åbne brud

5.7.4. *Rensningsanlæg til kommunalt spildevand (med en kapacitet på mindst 100 000 personækvivalenter)*

Der vil typisk være et én-til-én-forhold mellem virksomhed og anlæg for rensningsanlæg til kommunalt spildevand. En særskilt, men relateret affaldsoperation, der modtager og behandler slam eller perkolat fra deponeringsanlæg, kan dog drives af samme selskab og være placeret i samme virksomhed. I dette tilfælde vil virksomheden have to eller flere anlæg.

Hvis en driftsleder af et industrianlæg ejer et rensningsanlæg til kommunalt spildevand (eller hvis vedkommendes spildevandsanlæg også fungerer som det kommunale spildevandsrensningsanlæg), anbefales det at rapportere dette som to forskellige anlæg. Industrianlægget bør derefter rapportere en indirekte udledning (overførsel af forurenende stoffer) til rensningsanlægget til kommunalt spildevand (så længe overførslen overstiger de tærskler, der er fastsat i bilag II til IEPR).

5.7.5. *Foderbaseret akvakultur med en årlig produktionskapacitet på over 500 ton*

Hvad angår definitionen af virksomheder gælder det samme princip, som blev anvendt ved rapportering i henhold til E-PRTR-forordningen (se afsnit 4.2). Akvakulturanlæg har normalt flere bure, kanaler eller tanke, der drives af samme driftsleder. Der forventes en vis geografisk nærhed mellem anlæggene, for at de kan betragtes som samme virksomhed. Det kan f.eks. være flere bure, der er placeret i en bugt ud for samme ø, hvis de tilhører samme driftsleder. Bure forskellige adskilte steder langs kysten ud fra forskellige små øer i en øgruppe, der samles på ét sted, vil også blive betragtet som samme virksomhed, hvis de har samme driftsleder.

Ved definitionen af denne aktivitet gælder kapacitetstærsklen på anlægsniveau. Derfor bør man være opmærksom ved fastsættelsen af antallet af anlæg inden for én virksomhed for at undgå, at anlægget utilsigtet falder under den kapacitetstærskel, der er fastsat i bilag I til IEPR. Definitionen af »teknisk forbindelse« er derfor vigtig (se afsnit 4.1). Teknisk forbindelse i en havbrugsvirksomhed indebærer, at flere bure eller enheder er fysisk eller funktionelt forbundet gennem f.eks. fælles infrastruktur (fodring, vandsystemer, overvågning) eller logistik (f.eks. et centralt punkt for opbevaring af foder, håndtering af kemikalier, fangst og fjernelse af affald) og forvaltes som én samlet produktionsenhed.

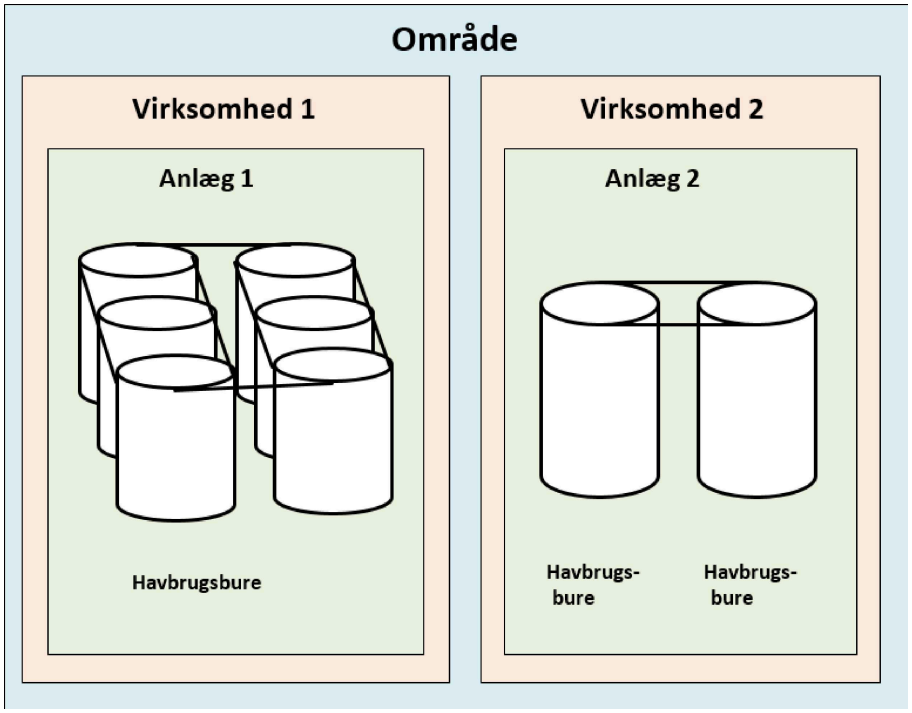
Selv om forskellige akvatiske arter kan give anledning til forskellige miljøproblemer, er deres tilstedeværelse alene ikke en gyldig grund til at opdele den samme virksomhed i flere anlæg, da beskrivelsen af denne aktivitet ikke er artsrelateret. Inden for akvakultur kan der være tilfælde, hvor et selskab ejer et sæt bure, men nogle bure deles (midlertidigt) med et andet selskab/en anden driftsleder. I dette tilfælde bør sættet af bure betragtes som én virksomhed, baseret på ejerskabet af burene. Ejeren vil være ansvarlig for at rapportere alle emissioner fra alle driftsledere, der anvender dennes bur(e). Bemærk,

at anvendelsen af udtrykket »ejer« i denne sammenhæng er en undtagelse fra den generelle anvendelse af udtrykket »driftsleder« i denne vejledning. I en situation, hvor en kompetent myndighed beslutter at kvantificere udledninger på vegne af driftslederen, jf. IEPR's artikel 6, stk. 9, behøver driftslederne ikke selv at gøre det og rapportere dem til deres myndigheder.

Figur 5.16 viser et scenarie, hvor to driftsledere hver driver et havbrug med forskelligt antal individuelle fiskebure. Disse bure er typisk fastgjort sammen, hvilket skaber en teknisk forbindelse, der danner det, der kaldes et havbrug inden for akvakulturindustrien. I modsætning hertil viser Figur 5.17 et lidt andet scenarie, hvor anlæg 1 og 2 ejes af samme selskab, men kan huse fisk, der tilhører andre selskaber. Som forklaret ovenfor tilhører disse anlæg én virksomhed (virksomhed 1) baseret på ejerskabsforholdet. Derudover viser Figur 5.17 en stor fisketank, der drives af et andet selskab, hvilket udgør en særskilt virksomhed.

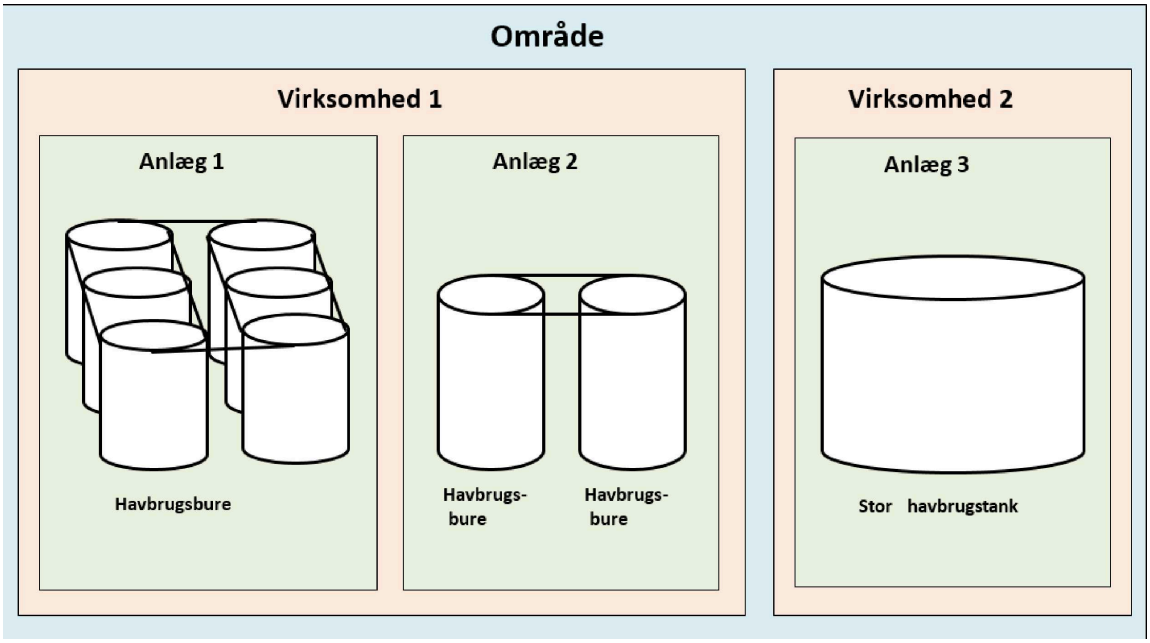
Figur 5.16

Eksempel på et havbrug med to driftsledere

Figur 5.17

Eksempel på et havbrug med mere end én driftsleder

5.7.6. *Anlæg til skibsbygning og/eller ophugning af skibe, maling af skibe eller fjernelse af maling fra skibe, der har en kapacitet for skibe på 100 meter eller derover*

Denne aktivitet (IEPR-aktivitet 8) omfatter meget forskellige processer (dvs. bygning, ophugning, maling eller fjernelse af maling). I de fleste tilfælde vil et anlæg kun udføre én af disse processer. Dette vil typisk resultere i et én-til-én-forhold mellem virksomhed og anlæg for denne aktivitet. Et meget stort kompleks, der ejes af den samme driftsleder, kan imidlertid have forskellige sektioner dedikeret til hver af disse aktiviteter (f.eks. en sektion til bygning af skibe og en anden til maling af dem; begge sektioner for skibe med en længde på 100 m eller derover). I dette tilfælde bør der rapporteres for to anlæg i virksomheden, da miljøpåvirkningerne er forskellige, og processerne er uafhængige.

5.7.7. *Elektrolyse af vand til industriel brintproduktion – anlæg, der ikke er omfattet af bilag I til IED*

Denne aktivitet omfatter anlæg, der udfører elektrolyse af vand, som ikke er omfattet af aktivitet 6.6 i IED (defineret som »Fremstilling af brint ved elektrolyse af vand, når produktionskapaciteten overstiger 50 ton/dag«). De kompetente myndigheder bør anvende de samme kriterier til at definere anlæggene som for dem, der er omfattet af aktivitet 6.6. Dette skyldes, at aktiviteten er den samme, men med forskellige kapacitetstærskler.

6. KONKLUSION

Dette vejledningsdokument indeholder detaljerede oplysninger om, hvordan de ansvarlige for rapportering af data skal identificere og rapportere områder, virksomheder og anlæg i henhold til IEPR. Dokumentet fremhæver den hierarkiske rapporteringsstruktur, der kræves i henhold til IEPR og IED, baseret på Inspire-forordningen, som har til formål at lette integrationen af geografiske og miljømæssige data til brug for politikudformning.

Vejledningen forklarer forskellene og sammenhængene mellem områder, virksomheder og anlæg, herunder kriterierne for identifikation af tekniske enheder, stationære anlæg og direkte forbundne aktiviteter. Den behandler også kompleksiteten forbundet med at fastslå, hvornår flere anlæg skal betragtes som en del af én virksomhed, baseret på tekniske forbindelser og driftsmæssige afhængigheder.

En analyse af datasættet fra EU-registret over industriområder fra 2022 viser, at de fleste virksomheder har et én-til-én-forhold til anlæg, med visse forskelle mellem medlemsstaterne.

Komplekse situationer vil kræve en vurdering fra sag til sag og kan nødvendiggøre høring af udstedere af godkendelser hos den kompetente myndighed, af EEA eller af Kommissionen. EEA Industry Helpdesk kan kontaktes på industry.helpdesk@eea.europa.eu.